બનામે ખુદા.

નાટક તીન બાબકા.

અલીબાબા

ચાલીસ ચોર.

મરતબા,

મુન્શી મુસ્તફા સૈયદઅલી

ખાટકીવાડ—નવસારી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

બુકસેલર મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે.

ત્રણ દરવાજા—અમદાવાદ.

અમદાવાદ.

ધી ડાયમંડ જ્યુબીલી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં

પરીખ દેવીદાસ છગનલાલે છાપ્યું.

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત. ૨૦૦૦.

સને ૧૯૧૧—સંવત ૧૯૬૭.

કીંમત આઠ આને.

બનામે ખુદા.

નાટક તીન બાબકા.

અલીબાબા ચાલીસ ચોર.

મરતબા,

મુન્શી મુસ્તફા સૈયદઅલી

ખાટકીવાડ—નવસારી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

બુકસેલર મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે.

ત્રણ દરવાજા—અમદાવાદ.

અમદાવાદ.

ધી "ડાયમંડ જ્યુબિલી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં

પરીખ દેવીદાસ છગનલાલે છાપ્યું.

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત ૨૦૦૦.

સંવત ૧૯૬૭—સને ૧૯૧૧.

કીંમત આઠ આને.

બનામે ખુદા.

મેલ.

અ.લીબાબા................શહેર બગ.દાદકા એક ગ.રીબ લકડ.-હારા બાઅ.દમેં જ.બરદસ્ત માલદાર.

કા.સીમ.......... ....અ.લીબાબાકા હવસી બિરાદર.

બાબાહ.સન ....અ.લીબાબાકા લડ.કા.

ક.હેરમાન....................ચોરોંકા .સરદાર.

અ.બદુલ કરીમ...........કા.સીમકા નોકર.

મુલ્લાં..........................બગ.દાદ શહેરકા.

અલૈયા........................ચોરોંકા સાથી.

મકાન્ડા........................બાબા .હસનકા શીદી નોકર.

કોતવાલ,...................બગ.દાદ શહેરકા.

ચુરનવાલા, લડ.કે, બનીયા, નોકર ચાલીસ ચોર વગ.-યરા વગ.યરા.

ફીમેલ.

અમીના......................અ.લીબાબાકી ઔરત.

મરજીના......................અ.લીબાબાકી નમક.હલાલ બાંદી બાઅ.દમેં મહેરદાર.

ફિત્ના...........................કા.સિમકી .ઔરત.

ઈસકે .અલાવા બાંદીયા, સહેલીયાં વગ.યરા વગ.યરા વગ.યરા.

બનામે ખુ.દા.

અ.લીબાબા-ચાલીસ ચોર.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

ઝોંપડી.

(અ.લીબાબાકા .ખુદાકી .ઈબાદતમેં મશગુ.લ દિખાઈ દેના. મરજીનાકા એક તર્ફ રૂઈ સાફ કરના, અમીનાકા કાંતના. બાબા હ.સનકા બયઠના.)

અ.લીબાબા— ગાના.

તારન નિસ્તાર જીવન મરનમેં,
સબકો તેરો આધાર.
જગતકા સરજનહાર નીરંજન નિરાકાર,
સર્વ પુરન પંછી રટત તેરો આધાર.

સુખ.મ્મસ.

જબ આદમીકે .હાલપર આતી હય મુફલિસી,
કિસ કિસ તરહ.સે હાય સતાતી હય મુફલિસી.
પ્યાસા તમા.મ રોજ. બિઠાતી હય મુફલિસી,
ભુખ મામ રાત સુલાતી હય મુફલિસી.
વહે દુઃખ હય ઉસપે જીસપેકે આતી હય મુફલિસી,

અમીના—હાય અફસોસ! શૌહર બિચારા, મુસીબતકા મારા, અપને ફાકોં.કા રંજ ઉઠાએ યા હમારા ગ.મ ઉઠાએ. હાય યા ખુ.દા ઇસકો ઇસ મુસિબતસે છુડા.

અશ.આર.

અશ્કબારી બેક.રારી કયું મેરે સરતાજ હય,
કયું તુમ્હારી આહો.જારી હ.દસે અફ.જું આજ હય.

અ.લીબાબા-બેક.રારી કયું ન હો આ.લમમેં જીસકા રાજ હય,
ઉસ્કા બન્દા કોડી. કોડી.કે લીએ મો.હતાજ હય.

અમીના—કોડી. ન હો જો પાસ તો કયા જાન તોડ. દે,
કોડી. ન હો તો સબ કયા ઇન્સાન છોડ. દે.

કે.ત્આ.

અ.લીબાબા-કૌડી. હય જીન્કે પાસ વોહ એહલે યકી.ન હંય,
ખાનેકો ઉન્કે વાસ્તે સૌ બહેતરીન હંય.
કૌડી.સે સબ જહાનમેં નક.શો નગીન હંય,
કૌડી. ન હો તો કૌડી.કે ફિર તીનતીન હંય.

અબીયાત.

મરજીના—દો રોજ.કી બહાર દિખાતી હય કૌ.ડીયાં,
જબ મર ગએ તો સાથ ન જાતી હંય કૌડી.યાં.

અ.લીબાબા-કૌડી. જો હો તો મરને પેભી આબરૂ મીલે,
રોરોકે ખ્વે.શો ભાઇ જનાજે.કો લે ચલે.
મુલ્લા કફનકી દૌડ.કે તૈયારીયાં કરે,
કૌડી. ન હો તો ફાતિ.હાભી કોઇ ન પ.ઢે.

બાબાહસન-કૌડી.સે ગો જહાનમેં જાહો જલાલ હય,
સચ હય કે કૌડી. વાલાભી એહલે કમાલ હય.
ફિર આપસે હુ.જુર યહે મેરા સવાલ હય,
ક્યા કૌ.ડી વાલે પર નહીં આતા .જવાલ હય.

અ.લીબાબા-હાં કૌડી. વાલેકોં ભી .જહાંમે .જવાલ હય,
કયું દુર જાવ મેરાભી યેહી ખ.યાલ હય,
મંય ભીતો માલદારથા પહેલે બ.ડા અમીર;
લેકિન ખુ.દાને અબતો બનાયા મુઝે ફકી.ર.

બાબા.હસન- ફ્રેદ.

કભી ગ.મ સહેં કભી ખુશ રહેં કભી ચુંભી હય કભી ચુંભી હય,
કભી ફાકા. હય કભી ન્યાઅ.મત હય કભી યુ.ભી હય કભી યુંભી હય.

અમીના— અશ.આર.

જો ખુ.દા જ.રહારકો યેક દમમેં કરતા હય ફકી.ર,
ક્યા વોહ મુફલિસકો બના સકતા નહીં સા.હબ અમીર.
જો વોહ ચાહે સો કરે ફરીયાદસે કયા ફાયદા,
હય અ.બસ યહે રન્જોગ.મ ઔર ફિક્ર હય લા ફાયદા.

અ.લીબાબા—

મન તન ન અપને પેટકી મુજકો ન અયસી ફિક્ર હય,
લેકિન યહે બચ્ચા ભૂકસે મરતા હય ઇસકી ફિક્ર હય.

આબા.હસન—   ગાના

બન્દએ પરવર કિ.બલએ બરતર કયું કર ય્હે ફરમાતે હંય,
ના.હક. આદમ રંજો અલમ ગ.મસે હરદમ ઘભરાતે હંય.
નહીં ફાકે.કી પરવા હય, દો દિન ય્હેભી લેંગે ઝેલ;
દેખો ભાલો દાતાકે ન્યારે ન્યારે ખેલ.
ચૌસરકી ય્હે બાજી.કા હય ઝીતા હારા ખેલ,
જબકે તવંગર ચર્ખે. સિતમ.ગરકે ચક્કરમેં આતે હંય.
જુતા પુરાના ઉધાર નિસદીન મોચીસે સિલવાતે હંય,
કોઈ કરતા ફિરતા ઘર ઘર ટુકડે. રોટીકા સવાલ.
રૂખા સુખા ટુકડા ચખાએ હય કંગાલ,
લેકિન સાબિર શાકીર આખિ.ર હોતે હંય નિહાલ.

અ.લીબાબા–સુન બેટા અભી તુમકો કયા જ.બાની ફિક્ર હય, ઇસ બચપનમેં અ.ક.લો દાનાઇકા કયા જી.ક્ર હય.

બાબા.હસન–હ.જ.રત સલામત અ.ક.લો દાનાઇ સીખનેકેભી દિન હંય, જો તિફલ મકતબમેં અ.ક.લકી કિતાબ ન પઢે.ગા, વોહ જ.ઈ.ફીમેં કયા ખા.ક સિખેગા.

અ.લીબાબા–હાં બેટા સચ હય, જબ ઈન્સાનકે નસીબકા પાસા ઉલટા પ.ડ જાતા હય, જબ અ.કલકી નર્દ મારી જાતી હય, પન્જે છકકે ભુલ જાતા હય.

મરજીના–અય આકા.એ અ.જી.જ. મુઝ કનીજ.કો સરે બાજા.ર બે તકરાર રૂપે સોને બેચ ડાલીએ, ઔર ઈન ગુસ્ડે સાનીકો ભુકસે છુડા.ઇએ.

અ.લીબાબા–મરજીના મંયને તુઝે બચપનસે લેકર પાલા અબ કયા તુઝે બેચડાલું ય્હે હરગિજ. ન હોગા. મગર હાં અબ મુઝપર મુસીબત આઈ હય, તુને ભી મેરે સાથ બહોત તકલીફ ઉઠાઈ હય. ઇસલીએ જી તેરા બેજા.ર હય, તો જા મંય બેદાદ નહીં કરતા. મંયનેબા ખુ.શી આજા.દ કીયા.

મરજીના–ખા.ક મેરી જીન્દગીપર કે જબથે આપ દૌલત વાલે તબ મુઝે પાલા અબ આપકો મુફલિસીને મુંહ દિખાયા. તો કયા અબ છોડ.કર ચલી જાઉં અગર ઇસસેબ"

જ્યાદા દુઃખ ઉઠાઉં. તોભી કહીં ન જાઉં. હાં ઇતના તો જુરૂર જાનતી હું કે જીસકા નમક ખાના ઉસકો ગરીબી અમીરીમેં એક સાન જાનના, ઉસકી ભલાઇમેં જાન ગંવાના.

અમીના—અબ રહે ફિક્ર છોડો, દિલ્તએ ગમકો છોડો, ઘરમેં, ચલો ખુદા રાજીક હય.

અલીબાબા—અચ્છા અબ તુમ સબ ઘરમેં જાવ, મંય ભાઇ કાસિમકે પાસ જાતા હું, વોહ બડા માલદાર તુજ્જાર હય. મંય આજ તક કભી ઉસકે પાસ કુછ માંગને નહીં ગયા. અગર વોહ મેરા હાલ સુન જાયગા, તો બેશક રહમ ખાયગા. મુફલિસીકે નતીજેસે છુડાએગા.

અમીના—અજી સાહબ કિસકી બાતેં કિસકા ભાઈ, કીસીકા કૌન ? મુસીબતમેં કોઈ કામ નહીં આતા અપના પરાયા હોજાતા હય, મુંહ છુપાતા હય, નજર ચુરતા હય.

અલીબાબા—વાહ કભી અયસાભી હુવા હય, વોહ કોઈ દીગર હય આખિર ભાઇ હય. ખુન હય જિગર હય, લો અબ મંય જાતા હું. થોડી દેરમેં કુછ લેકર આતા હું

(સબકા જાના.)

ગાના.

સારી પયસેકી બહાર, પયસેસે કારોબાર,
પયસેકા પ્યાર, પયસેસે યાર ગાર તાબેદાર;
ગર હો કોઇ ચમાર, યા હો કોઈ કુમાર,
પયસે હો ચાર તો બેશુમાર કહેલાએ ઇજ્જતદાર.

કોરસ.

પયસેકી સબકો ચાહ મોહતાજ હો યા શાહ,
પયસા, પયસા પયસેકી વાહ વાહ;
કોઇ પયસેકા મજુર, દેં કે હય જાજરૂર.
કહેં ઉસકો હૂર સબ બેકુસુર હુર બેશઉર,
ધોબી હોયા હજ્જામ, પર હોવે પાસ દામ;
સબ ખાસો આમ, સઓ સઓ, સલામ, ઝુકઝુક કરે મુદામ.

(અલીબાબાકા જાના.)

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

મકાને કાસિમ.

(કાસિમકા બાતેં કરતે કરતે આના.)

કાસિમ—આદમી દુનિયામેં કિસલીયે આયા હય? પયસા કમાનેકે લીએ. દૌલત જમાનેકે લીએ. વસવસેમેં કયા ચીજ હય હરદિલ અઝીજ હય. દામ પયસા, કામ પયસા, મુકામ પયસા, છ દામ પયસા, સુબ્હ પયસા, શામ પયસા. જો દેખો સો તમામ પયસા. મયનેભી બહોત પયસા કમાયા, બેશુમાર દૌલત જમાયા, મગર અબભી દિલમેં યહી હવસ હય કે કુછ ઔર કમાઉં. ઈરાનકા ઘોડા હિન્દુસ્તાનમેં, હિન્દુસ્તાનકા ગધા અરબસ્તાનમેં, બસરેકા બિલ્લા ચીનમેં, ચીનકી અફ્યુન બંગાલેમેં, બંગાલેકે ચાંવલ લન્ડનમેં, લન્ડનકે બટાટે બમ્બઈમેં, બમ્બઈકા હલવા સુરતમેં સુરતકી બરફી દેહલીમેં લે જાઉં, બસ જહાં દામ પાઉં વહાં લે જાઉં. (ફીતનાકા આના)

ફિતના—અજી મીયાં કહીં જાના વાના નહીં, ખુદાકે ફજલસે ઘરમેં ઘોડાગાડી બેલ બાડી હવેલી હતીયારી, બયઠનેકો મ્યાના તરેહ તરેહકા ખાના, સબ કુછ મૌજુદ હય. દૌલત તો ઇસકદર હય કે અપને બેટેકે બેટે ખાએં તોભી કમ ન હોગી.

કાસિમ—હુંય હુંય યેહે કયા વાહિયાત બકતી હય. બેટોંકે બેટેકે બાપકા કુછ હમને ખાયા હય, જો હમ કમાએંગે ઔર વોહ ઉડાએંગે. ખબરદાર રહેના ફિર કભી ન અયસી બાત કહેના.

ફિતના—અજી મીયાં મંયને સચ થોડી કહીથી. દુનિયા યહી મસલ દેતી હય. મંયનેભી વહી કહી.

કાસિમ—ઓ દુનિયા તો બેવકુફ હય તમામ, કુછ અકલ મન્દોંકા હય કામ કે ખુદ કમાના ઔર બેટોંકો ખિલાના.

શ.એર.

પયસેકી બાપસેભી તો ઉલફત ન કીજીએ,
સબ કીજીએ પ દેનેકી ઉલફત ન કીજીએ.

ફિતના—દેખો મીયાં વોહ સામનેસે કૌન આતા હય.

કા.સિમ—ઓ વ્હેતો અ.લીબાબા મા.અલૂમ હોતા હય. (અ.લીબાબાકા આના)

અ.લીબાબા—અસસલામો અ.લયક અય મેરે ભાઇ.

કા.સિમ—(ખુ.દસે) અરે કહાંકા ભાઈ ઔર .કસાઇ વ્હે બલા કહાંસે આઇ.

અ.લીબાબા—જવાબ નદારદ.

કા.સિમ—(ફિત્નાસે) ચલ જલ્દ દીજીએ ખાના, અરે એક ડબીયા ઉડ.ાતા હય. વોહ દેખિએ જાતા હય.

અ.લીબાબા—સુબ્હાનલ્લાહ સલામકે એ.વ.જમેં કયા અચ્છા ડિબ્યા ઉડ.ાતા હય (કા.સિમસે) ભાઇ સા.હબ આપકા મિ.જાજ કયસા હય.

કા.સિમ—હમારે મિ.જાજકા કયા પુછના ઘડી.મેં તોલા હય ઘ.ડીમેં માશા.

અ.લીબાબા—ભાભી સા.હિબા આપકા મિ.જાજ કયસા હય.

ફિતના—હમારા મિજા.જ જયસાથા વયસાહી હય.

અ.લીબાબા—યા.ખુદા એકકે મુંહસેભી સીધા જવાબ નહીં નિકલતા.

કા.સિમ—(ખુ.દસે) શાયદ વ્હે કુછ મુઝસે માંગને આયા હય. અગર સવાલ કરેગા તો બાતોંકા સુખાહી ટુકડ.ા મુંહસે તોડ. દુંગા.

અ.લીબાબા—ભાઈ સાહ.બ અબ બહોત દીનોંકે બા.અદ આપકે મકાનમેં આયાહું. કયા જહાનકે સામાનસે આરાસ્તા હય. વાહવા વાહવા.

કા.સિમ—મકાનકે સામાન પર બહોત ગિ.લતાં હય તો કુછ ચુરા લે જાવ. કયું અ.લીબાબા કહાંસે આએ હો, ઔર કહાં જાવગે.

અ.લીબાબા— અશઆર.

આપહીકે પાસમેં આયાથા ભાઈ જાં,
કુછ આપહીસે કામ જ.રાથા અય મેરી જાં.

કા.સમ– કયા કહા દોચાર દિનસે બન્દ હુંય ય્હે મેરે કાન,
કુછ નહીં સુનનેમેં આતા હય અજબ આફતમેં જાન.
અ.લીબાબા–ખુ.દા ખય.ર કરે ય્હેતો બેહરાહી બન ગયા.

અશઆ.ર.

કયા કહું જબ મુફલિસીને દી મુઝે રન્જો અ.લમ,
ઘરમેં બચ્ચે સેહતે હુંય ફાકા.કશીકા હાય ગ.મ.
બેકસીમેં કુછ મદદ અય મેરે ભાઇ કીજીએ,
મુફલિસિકે વક.તમેં હાજત રવાઈ કીજીએ.

કા.સિમ— મુખ.મ્મસ.

મુફલિસી આઈ હય ગર તુમપર તો ફિર હમ કયા કરેં,
તુમપે સૌ આફત જો આએ ઉસકા ગ.મ હમ કયા કરેં;
અપના રોના છોડ.કે ગ.યરોંકા માતુમ કયા કરેં,
ગર ફિરે તક.દીર ભાઈકી તો ભાઈ કયા કરે.
આદમીકી આદમી હાજત રવાઇ કયા કરે.

ફિતના— અશઆ.ર.

કયું હુવે ખા.મોશ યા તો જલ્દ દો ઈસકા જવાબ,
યાતો અપની રાહ લો અબ ગર હુવે હો લા જવાબ.
અ.લીબાબા–હાં સુનો દુનિયામેં લાજી.મ હય ય્હે દૌલત મન્દકો,
તો ન ઝીડ.કાએ કોઇ મોહ.તાજ હ.ાજત મન્દકો.
ચાહે અપના હો યા બેગાના કોઈ મુફલિસ બશર,
ચાહીએ જ.રદારકો લેવે ગ.રીબોંકી ખ.બર.
કા.સિમ–કિસલીએ મોહ.તાજકી હા.જત રવાઈ ફર્જ. હય,
કયા ગ.રીબોંકા અમીરોંકે કુછ ઉપર ક.ર્જ હય.
અ.લીબાબા–એક હીલા ય્હે લગા રખ્ખા હય દુનિયામેં સદા,
બન્દે હીસે બન્દેકો રોજી વોહ દેતા હય .ખુદા.
કા.સિમ— ખા.સ જો બન્દે .ખુદાકે હુંય વહી .જરદાર હય,
ઔર જો ઉસકે સિવા હુંય બસ વહી લાચાર હુંય.

મુખ.મ્મસ.

અ.લીબાબા–જ.રદાર આદમી હુંય, હુંય મુફલિસભી આદમી,
દુનિયામે બાદશાહ સો વોહભી હય આદમી
ટુકડે ચબા રહા હય સો વોહભી હય આદમી.

ઔર મુફ્લિસો ગદા હય સો વોહભી હય આદમી,
ન્યાઅ.મત જો ખા રહા હય સો વોહભી હય આદમી.

અશઆ.ર.

ક.ાસિમ- પયસેપે જાન વારતે વોહભી હુંય આદમી,
રન્ડીઓંકો જીસ્સે મારે હય વોહભી હય આદમી.
અ.લીબાબા-મુરદોંકા કફન સીતે હુંય વોહભી હુંય આદમી,
રોરોકે કલમા પઢ.તે હુંય વોહભી હુંય આદમી.
લેકર જનાજા. જાતે હય વોહભી હુંય આદમી,
જા કબ્રમેં જો સોતે હુંય વોહભી હુંય આદમી.
ફિતના- યેહે હમભી જાનતે હુંય બસ મગ.જ. મત પકાવ,
બાતેં યેહે વાહીયાતસી બસ હમકો મત સુનાવ,
યા.કુત હુંય હું મ તુમતો હો પથ્થરકે બરાબર,
.જરરા ન હોગા કોઈ મુનવ્વરકે બરાબર.
અ.લીબાબા-પથ્થરતો કયા હય બલ્કે મંય પથ્થરસે હુ બદતર
યાકુ.ત કયા બલ્કે હો તુમ યાકુ.તસે બહેતર.
મુફ્લિસ હું મગર ફિરભી તુમ્હારાહું બીરાદર,
પયદા હુવે એક માંસે ઔર એકસે ભાઈ,
ઉમ્મીદે સખ.ાવત હય મુઝે આપસે ભાઇ.
ક.ાસિમ- એક માંસે ઔર એક બાપસે હય સારા .જમાના
નાદાન ન જાનું હું હું મંય તુમસે સિયાના.
યેહે કયા મિલે જો મુઝકો .કારૂંકા ખ.જા.ના.
ફિરભી હય હવસ દિલમેં કે કુછ ઔર કમાના.
દૌલત જો જ્રુ.રૂરતસે જિ.યાદા હો મેરે પાસ,
તોભો નહીં તો જાવ યહાંસેહી બે હિરાસ.

અબીયાત.

અ.લીબાબા- અય બિરાદર કુછ તો દો એહસાન હોગા આપકા.
ક.ાસિમ— તો યહાં કયા ઘડ.ા રખ્ખા હય તુમ્હારે બાપકા.
અ.લીબાબા- ખ.ચર બચ્ચોંકે લીએ કુછ થોડ.ાસા દિલવાઇએ.
ક.ાસિમ— જોરૂ બચ્ચા બેચકે .હલવા જલેબી ખાઇએ.
અ.લીબાબા- મુફ્લીસીમેં ભાઇ યેહે બાતેં સુનાતા હય મુઝે.
ક.ાસિમ— જા યહાંસે વર્ને મંય ધકકે દિલાઊંગા તુઝે.

અ.લીબાબા- નામ .હાતમકા સખ.ાવતમેં સદા મશહૂર હય,

કા.સિમ— નામ કા.રૂંકા બખી.લીમેંભી અબ મશહૂર હય.

અ.લીબાબા- યા ગ.ફુર યા .રહીમ.

કા.સિમ—અરે ઓ અ.બદુલકરીમ. (નૌકરકા આના.)

અ.બદુલકરીમ-જી હાજિ.ર હુવા જનાબ.

કા.સિમ-ઈધર આ ઈસ પાગલકો યહાંસે નિકાલદે.

અ.બદુલકરીમ-હુ.જુ.ર મેરા કયા મક.દુર ય્હે આપકે બિરાદર
   ઔર મંય અદના નૌકર.

કા.સિમ—નહીં માનતા મેરા ફરમાન, તુઝેભી નિકાલ દુંગા
   ઇસ આન.

અ.બદુલકરીમ—.હુ.જુર ચાહે આપ રખીએ, ચાહે આપ ન
   રખીએ, ય્હે કામ મુઝસે ન હોગા.

કા.સિમ—કયું નહીં માનતા.

અ.બદુલકરીમ—બેહુદા બાતેં મંય નહીં માનતા.

કા.સિમ—ય્હે કયસી બેવફાઇ.

અ.બદુલકરીમ—જબહી તો ભાઈસે આંખ ફિરાઇ હય.

કા.સિમ—આકા કે .હુકમમેં ય્હે ચુક

અ.બદુલકરીમ-ભાઇકે સાથ ય્હે સુલુક.

કા.સિમ—નિકલજા યહાંસે ઓ બદલગામ.

અ.લીબાબા—દેખ વફા ઇસકો કહેતે હંય, કે તુને ભાઇ
   હોકર ચશ્મ મુરવ્વત ગાનીકી મગર તેરે નૌકરને ઈજ.જ.
   તકી પાસ બાનીકી.

ગાના.

કા.સમ-અયસે ઈન્જારે પિન્જારે મંયને લાખોંદેખે ભાલે,
   અયસે ઘરમેં પાની ભરને વાલે ઝાડુ દે કર મરને વાલે.
   હુક્કા તાજા કરને વાલે, જુતા આગે ધરને વાલે,
   તુમસે અપના મતલબ જતલાનેકો આતે હંયજો આતે હંયજો.
   મેરે ઘરમેં ઘુડ.કી ઝીડ.કી પાતે હંય વોહ પાતે હંય વોહ.
   જાઓ જાઓ યહાંસે જાઓ, ઠંડી ઠંડી હવા ખાઓ,
   ઔરાંકો બાતેં સિખલાઓ, ટુકડા રોટી માંગો ખાઓ,

હમસે મીયાં બીબીકી જોડીકો, સગરી નગરી પહેચાને હય.
તુમસે ઉલ્લુ જુલ્લુકો કોઈ કયા જાને હય કયા જાને હય.

અ.લીબાબા—તૌબા યા ઇલાહી તૌબા, કયસી યહે ગુમરાહી તોબા,
તોતા ચશ્મી પાઇ તૌબા, તૌબાનેભી ચાહી તૌબા.

કા.સમ—વાહરે તેરે દમ, તુઝે જાનતે હંય હમ.
સાનીએ રૂસ્તમ, તુ હય મચ્છરસેભી કમ.
અરે જારે જારે ઓ રિજા.લે તીન ટકેકે લકડી વાલે.

અ.લીબાબા— ગાના.

નાજ.ર પર કરના ગુરૂર દુર કરના અરના,
અરે તુ મતકર ઘમંડ નહીં .ખુદાકો બિલકુલ પસન્દ.
તેરે ઢંગ યહે બડે. મશહૂર, ગડે. ફગ.ફૂર સડે. મગ.રૂર.
દમમેં કામ જામ જમકા ફના રહી ન બાકી નશાની.
દિલદારી નાદિર જાની.
હારે સારે બારે મરમર દુનિયાસેરે તનકે તારે મનકે પ્યારે,
ઝેલે દુઃખ સુખ ધુમ જીન્નો કુમ સુન સુખ.ન તન,
છોડેગ.ા યહે દારે ફાની, હંય સારે આખિ.ર ફ.ાની.

ગાના.

કા.સમ—ધુમ સનનનનન બુમ બિ અનધન,
ઈધરસે ઉધરસે ડગરસે જા.
ધોબીકે તુ ગધે જયસા મારા મારા ધુમે કયસા,
કાટો લકડી.યાં બેચો બજરીયાં બનમેં ગૌવા ચરાવો,
હીચ્યો હીચ્યો હીચ્યો હીચ્યો.

અ.લીબાબા—ઓમગ.રૂર જ.હર વાલે જ.મ્બુર તુ મુઝે કયા
દેને વાલાહય, મેરા દેને વાલા વહી અલ્લાહ
તઆલા હય. અગર મંય એડીયાં ઘિસ કર
મર જાઉંગા. મગર તુઝ કંજુસ મખ્ખી ચુસકે
દરવાજે. પર કભી ન આઉંગા.

(જાના .અલીબાબાકા.)

બાબા પહેલા—પરદા તીસરા.

જંગલ ગાર.

(અલીબાબાકા લકડીયાં તોડતે નજર આના.)

ગાના.

અલીબાબા—દાયમ કરમ તેરા કરીમ જહાંમેં તેરી સુલતાની,
તું કરીમ બરતર તું કાદિર ફજલો કરમ તેરા કરીમ—
કુરબાન કુરબાન તન મનસે તોપે તેરા બન્દા કમ તરીન,
ફકીર હય ફકીર હય બે નિયાજી કારસાજી મે
મૌલા તું મૌલા તું, મુસ્તકીમ—
સુબહાન બંદા પરવર તું સરવર હર અફસરકા અફસર હર,
બરતરકા, અખ્તર પુર અનવર—
અનવરકા ચમક્ત અખ્તર ચંદા, બેકાર હય ઘર બીન.
યહે બન્દા મિસમાર યહ કમતર બિન જર ગંદા હરબાર.
હય ગમકા સરપર ફન્દા કિરતાર તુ રહેમત કરના—

(અન્દરસે ચોરોંકે ગાનેકી આવાજ આના.)

સબચોર— ગાના.

રયન દીનન હમ બન બન ફિરતે બન રહજન.
લુટ મારકે ઘરકો ભરતે હમ જરસે ખનખન,
કાટેં સર દુશમનકા હમ ગરદનસે તેગ જન,
અમન ચમન કર તન મન હરદમ ઈસિ બનમેં ગુલશન.
ઘર લુટા દર લુટા સર લુટા જર લુટા બર લુટા જું જોબન,
સરકારી દરબારી પરબારી હરબારી કબ છુટા કોઈ પીલતન.

અલીબાબા— શએર.

લશ્કર યહે કિસકા આતાહય કિસપર ચઢાઇ હય,
કયા જાને કુછ ખબર નહીં કિસસે લડાઇ હય.

(અલીબાબાકા છુપ જાના. ચોરોંકા મએ સરદારકે ગાતે હુવે આના.)

સરદાર— ગાના.

બહાદુર જંગી સારે નંગી મ્યાન કરો શમશીર,
જવાન સંગી હુંય ઉમંગી રંગી આલમ ગીર,
બરછી, ભાલા, ખંજર બિછવા, ઢાલ કમાનો તીર,
માલ ખજાના જેવર ગહેના રખના બાતો ફીર.

સબ—સબ બન્જારે હમને મારે રાહેરવાં બેપીર,
દેવ બશરકો, શેર બબરકો દમમેં ડાલેં ચીર,
પારસ લન્ડન અરમન જરમન મુલતાનો કશમીર.
ફીરતે હરદમ રૂસ્તમસે હમ જંગલ હય જાગીર.

સરદાર— ગાના.

બાગે.નવ, પુર ફીઝા. દીલ કુશા, ઈસિમ સુનકર ઈસઆન.
હોજા અયદર તાબએ ફરમાન તાએ જાન,
ખુશી રહે હરઆન, સમસમ ખુલ જાતુ ઈસિદમ.

ક.હેરમાન— શએ.ર.

અબ દરમિયાન ગ.ારકે જાઓ બહાદુરો,
અસબાબ સબ ક.રીનેસે એકજા જમ્અ. કરો.

સબ ચોર— ગાના.

લોગ.ાર હિ.સારમેં યાર ચલો, યહે બાર ઉતાર તુમાર કરો.
શુમાર શુમારસે પયર ધરો યસાર યમીનમેં ગ.યર નહો,
ઇધર ઉધર નજ.ર કરો બશર દિગર ન બરમે હો.
દેખે ન રાહરવ યહે ધર યહે દર ખ.બર ન હો,
ક.દમ ભરો ક.દમ ભરો સીવા ભરો ન કમ ભરો.
ચલો ચલો બહાદુરો સિતમ કરો ફતેહ કરો,
(સબકા ગ.ારમેં જાના. સરદારકા દરવાજે.કે ઉપર કહેના.)

ક.હેરમાન— અશઅ.ાર.

લાખોં મુસાફરોંકો યહાં માર કુટ કર,
લાતે હંય માલો જે.વરો જ.ર લુટ લુટ કર.
પર આજ એક ક.ાફિલા આયા મુઝે નજ.ર,
અયસા શિકાર હાથ ન આએગા ,ઉમ્ર ભર.
લોહ વહાં ગલે તો ફતહ. અપનીં બાંધી હય,
સોનેકી ચિડી.યા દામમેં આએ તો ચાંદી હય.
અસબાબ સબ ક.રીનેસે રખ જાવ જલ્દતર,
સમસમ શિતાબ બન્દહો મેરે કલામપર.

(સરદારકા અન્દર જાના. દરવાજે.કા બન્દ હોજાના.
,અલીબાબાકા બાહિર નિકલના ઔર કહેના.)

અ.લીબાબા— ગાના.

યા ઇલાહી સારી ખ.ારી તારી ન્યારી જારી ભારી હય તિહારી,
ર્‍હે ગુર દએજુર બેનુરજો તિલસમે નેહાં ભારી,
ડરસે હાથ પાઉંમેં તાબ નહીં હય,
જાન હય જાતી ખૈ.ાફસે પર હય ઉમીદ વારી.

(અ.લીબાબાકા છુપ જાના, ચોરોંકા મએ. સરદાર બાહિર આના.)

ક.ેહેરમાન— ગાના.

ચલો મેરે જંગી બાહેર સભી આઓ,
તલવારેં સબ નંગી લેકે અભી જાઓ,
મુદ્દઇ.કો તંગી હાલ કભી પાઓ,
તોભી ઉસપે રહ.મ નહીં ખાઓ ખાઓ ખાઓ.
ડાકા જ્હાંપે ડારો, ડારો ડારો,
ગરદન ઉસ્કી મોરો, મારો મારો,
હિ.મ્મત નહીં હારો, હારો હારો,
ક.દમ ઉઠાવ ઝટ ક.દમ ઉઠાવ.

ગાના.

ક.ેહેરમાન-એ જરરારો એ બટમારો
સબ ચોર-હ.ાજિ.ર હંય જો ફરમાવો
ક.ેહેરમાન-મારો યા મરો હારો યા હરો લડ.ભિડ. કર જો.ર
દિખલાઓ.
સબ ચોર- જો ફરમાવો, જો ફરમાવો,
ક.ેહેરમાન- ધાઓ ધાઓ ધન લાઓ, પીછે ના હટો કાટો યા કટો,
દુશમનસે નહીં ઘભરાઓ.
સબ ચોર- કોઈ પુરબ, કોઇ પચ્છમ કોઇ ઉત્તર દખનકો.
ક.ેહેરમાન- કર કર દિલ અભી, જાઓ મિલસભી,
હાં ચલો ચલો ચલો બન બનકો.

ક.ેહેરમાન- (સબ) ગાના.

લઓટકે આએ જબતક હમ કોઇ ર્‍હે મકાન,
ગ.યર ન ખોલે ના મહેરમ કોઇ ર્‍હે મકાન,
બંદ હો અબ તુ સમસમ હોજાના અબતુ માહકમ,

ખોલ ન પાએ ય્હે સમસમ કોઇ ય્હે મકાન,
ય્હે મકાન ય્હે મકાન.

(સબ ચોરોંકા જાના, અ.લીબાબાકા દરખ્.તસે નિકલના.)

અ.લીબાબા—મંય ખ્વા.બમેં હું યા બેદાર, મંય સોતાહું યા જાગતા, કયા મંય ગ.રીબ માલદાર તજાર બનુંગા કયું? અય દિલ ધીર ધર ખુ.દા મહેરબાન તો ગદા પહેલવાન.

ગાના.

સગરે મોરે ગ.મકે દિન દુર પિયરવા,
મગન મગન હોવન લાગે ચમન બન જિયરવા,
ભાગ સુંદરવા સોવત જાગે ભુખન મરન દુખન સુખન,
આજ કરમવા સોહન લાગે ચમક દમક ફલક તલક,
ખુલજા તુ જલ્દ અય સમ સમ.

(ગ.ારકા ખુલના અ.લીબાબાકા અન્દર જાના.)

બાબ પહેલા—પરદા ચોથા.

અ.લીબાબાકી ઝોંપડી.

(અમીના ઔર બાબા હસનકા ગાતે આના.)

અમીના-બાબા હ.સન— ગાના.

કર્મટલેના ધર્મસે ટાલા,
હોગા વહી હય જો હોને વાલા.
ચાતુર કર કોટી ચતરાઇ, લેખ ન મીથ્યા જાય,
ડગ ડગ પલ પલ ભવ જલ થલમેં સમક્ષ તે હારે ધાએ,
સ્રષ્ટીકા સપના, દ્રષ્ટીમે ડાલા;
લોભી લોભમેં પડ. ગયા ઠાલા,
પતી મોરા હિનભાગ અભાગન હું મોજકી નાર,
અનધન કારન બનબન ભટકત કીર્પા કર કિરતાર,
ડસે હય તન મન કષ્ટકા કાલા;
દુઃખ સાગરમે ઠારા હય પાલા.

(અ.લીબાબાકા અન્દરસે ગાતે હુવે આના.)

અ.લીબાબા- ગાના.

સુન સુન મોરી ધુન પ્યારી જાન જાન,
હોતુ મગન મગન અબ મનન દુઃખ !
કહે કહે જાની કાહે કાહે હોતી હય પરેશાન,
મીલા મીલા ધન છપ્પન કરોડકા.
મોજ કર હરદમ અમન ચમનસેં પ્યારી પાએ બરતરી.
અશરફી ઝોહર જ.રો જે.વર હય હીરે લાલ મુરજાન.
યે્હે માલ સારા તેરા શાદ શાદ બા મુરાદ.

અમીના- અબીયાત.

કરો યે્હે બાતેં જો બેહકી બેહકી તો દુશ્મનોંકા યે્હે હાલ કયા હય,
યે્હે મુફલસીમેં યે્હે બેકસીમેં તુમ્હારા હાલો હ.વાલ કયા હય,
નહીં હય પયસા તો હાય અયસા તુમ્હારા ભટકા .ખ્યાલ કયા હય,
ઇલાહી ખ.ાવીન્દ હમ ગ.રીબોંકે હાય આયા વબાલ કયા હય.

અ.લીબાબા—

યકી.ન માનો ન ઝુઠ જાનો યે્હે મેરી બાતોંકા ટાલ કયા હય,
ખુ.શી પેઇસદમ ન કર જ.રા ગ.મ તુઝે યે્હે રન્જો મલાલ કયા હય,
ન હોવે તુમકો યકીં. તો નજ.રોસે દેખલો વોહ મહાલ કયા હય.
વોહ લાઅ્લો ગોહર જ.રો જવાહિર નહી વોહ લાખોંકા માલ કયા હય.

અમીના—

ભલા અય શૌહર મિલા યે્હે કયુંકર કહાંસે યે્હેજ.ર ઉઠાકે લાએ,
બતાવો મુઝકો ભી તો જ.રા તુમ જહાંસે યે્હે જ.ર કમાકે લાએ,
કીસી તવંગરકે આપ બેશક મકાંસે યે્હે જ.ર ચુરાકે લાએ.
વયા કિસી કાબી ખુ.ન કરકે વહાંસે યે્હે જ.ર ચુરાકે લાએ.

જ.બાની.

અ.લીબાબા-અબઇન્કો આજ.માઉં, દેખું ઇમ્તેહ.ાનકી કસૌટી પર ખરી હય યા ખોટી.

અશઅ.ાર.

હાં સુનો જબ મુઝકો મુફલિસીને ગમ.ખ્વાર ઔર લાચાર કીયા,
તો મયંને જાકે ભાઈ કા.સિમસે અપના હ.ાલ ઇજ.હાર કીયા.
પર ઉસને તો એક પયસા દેનેસેભી સ.ાહબ ઇન્કાર કીયા,
મજબુર વહાંસે ફીરાતો મંયને ચોરીકા યે્હે કાર કીયા.

અમીના—

અફ્સોસકે તુમ દાના હોકર કિસ તૌરસે યું નાદાન હુવે,
અફ્સોસ નેકી છોડ. બદીકે કયસે તુમકો ધ્યાન હુવે.
ગર ભુકસે જાએ જાનભી તો ઉસકી હમકો પરવાહ નહીં;
પર માલ હ.રામકે ખાનેકી તો હરગિજ. હમકો ચાહ નહીં.

અ.લીબાબા—

જો પાએ દૌલત કોઈ તો ઈસમેં .હરામ કયા હય .હલાલ કયા હય,
.હરામકી કયા દલીલ હય ઔર .હલાલકી તો મિસાલ કયા હય.

બાબા હ.સન—

અગર ઇજાજ.ત મિલે તો ઇસકા જવાબ દુમેં મહ.ાલ કયા હય.

અ.લીબાબા—

કહો અય બેટા રજા. હય તુમકો જવાબ વોહબા કમાલ કયા હય.

બાબા .હસન—

ભલા તો ફિર વોહ સુનાવ મુઝકો કે આપકા વોહ સવાલ કયા હય

અ.લીબાબા—

ખુ.શીસે સુનલો-સવાલ હમકો સુનાનેમેં ફિર વબાલ કયા હય.
પાએ દૌલત કોઇ તો ઈસમે .હરામ કયાહય.હલાલ કયાહય
.હરામકી કયા દલીલ હય ઔર .હલાલકી તો મિસાલ કયા હય

બાબા .હસન—

જો નેક નિયતસે કરકે મહે.નત કમાએ દૌલત .હલાલ વોહ હય.
જો કરકે ચોરી દગ.ાસે લાએ .હરામકી તો મિસાલ વોહ હય.
.હલાલકી હો જો એક કોડ.ી તો નેક બ.ખ્તોંકા લા.અલ વોહ હય.

અ.લીબાબા—

અજી રખોભી લેજાકે ઘરમેં વ્હેબાત કયસી કલામ કયા હય,
મજે.ઉડ.ાવો ખિલાવો ખાવો તુમ્હે વ્હે બાતોંસે ટાલ કયા હય.

અમીના—

ન બોલો શૌહર .જબાંસે અયસે .હરામસે તો .ખુદા બચાએ,
હ.જાર લા.અનત હય અયસે ખાનેપે વ્હે ન હમકો .ખુદા ખિલાએ

બાબા હ.સન—

કભી ન ખાઉં .હરામકા મંય બલાસે ફાકે.ાંસે જાન જાએ,
લે જાઓ બહેરે .ખુદા વહીં પર જહાંસે વ્હે .જર ચુરાકે લાએ,

અ.લીબાબા—

ર.હમત .ખુદાકી તુઝપે તેરી નેક ચાલ પર,
ક્યું દિલસે મંય ફિદા ન હું તુઝ ખુ.શ ખિ.સાલપર,
તુજસાહી નેક બેટા હો જિસકે મકાનમે,
વોહ કામિયાબ ક્યું ન હો દોનો જહાનમેં,
મન્જુ.ર આજ.માનાથા બસ આજ.મા લીયા,
સાબિત .કદમ હરએક તરહ. દોનોંકા પા લીયા.
ચોરી વ.ખુન મંયને કિસીકા નહીં કીયા,
મુઝકો ખ.જા.ના ગ.યબસે અલ્લાહને દીયા.

અમીના—

સચ બાત હય ખ.જા.ના તુમ્હે ગ.યબસે મિલા,

બાબા હ.સન—

હય શુક્ર લાખ બાર તેરા ખા.લિકે ખુ.દા.

અમીના- ગાના.

સૈયાં સાંવરેકી લું બલૈયાં કરૂં અરપન સબ તન મન ધન,
મઠી. કુન્દનકી નઠ, તોડે. કન્ચનકે દસ, ભરે હંસ કસ કસ,
થયલી મેં સજન.
કપડે. કલા બત્તુકે જડે. જ્યું, જગ મગ તારે દીપે ગગન,
જાએ ફિત્નાસે તરાજુ., લાઓ તોલું એક બાજુ., સેરો પનસેરી
અંદાજુ., મન હોવે મગન.

અ.લીબાબા-

સાચ ન બોલો, ભેદ ન ખોલો કીસીસે સુનલો મેરા બચન,
યહી બાત ઉસસે બોલ, દાલો ચાંવલ લીહું મોલ, ઉસકો
રખ્ખુંગી મંય તોલ, તાકે મિલે વજ.ન.

બાબાહ.સન-

ઝટ પટ આના, ખાના પકાના, લગી ભુક્કી અગન જલન.
(અમીનાકા તરાજુ. લેને જાના.)

જ.બાની.

અહાહાહા ઓહોહોહો.

અ.લીબાબા-ક્યું ક્યું બેટા તુંતો આજ બ.હોત કુદતા ઉછલતા હય.

બાબાહ.સન—હાં હાં બાવા જાન મહેરબાન અબ એક મકાન સયરે ગુલિસ્તાન તરહ. તરહ.કે સામાનસે સજા સજાયા તૈયાર હો.

અ.લીબાબા—અચ્છા અચ્છા બેટા ઔર.

બાબાહ.સન—ઔર એક મુસાફિર ખા.ના બનવાના ઈસમેં ગ.રીબોં મોહ.તાજોંકો ખાના ખિલાના.

અ.લીબાબા—અચ્છા અચ્છા બેટા ઔર.

બાબાહ.સન—ઔરતો સૌ અશરફી મુઝકો રોજ. દેના મંય ગ.રીબોં મુહ.તાજોંકો ખ.યરાત કરૂંગા.

અ.લીબાબા— અરે બેટા ઈતના પયસા કહોંસે આયગા, અયસા કરનેસે તો કા.રૂંકા ખ.જા.નાભી ખ.તમ હો જાયગા.

બાબાહ.સન—અરે વાહ જિસ ખુ.દાને હમેં ઇતના દીયા હય, તો કયા ઇસકે નામસે ખ.યરાત કરનેસે ઔર ન દેગા.

અ.લીબાબા—અચ્છા અચ્છા બેટા કલસે નયે મકાનમેં રહેને જાએંગે.

(જાના દોનોંકા ખુ.શીમેં)

બાબ પહેલા—પરદા પાંચવાં.

મકાને કા.સિમ.

કા.સિમ— ગાના.

ગઈ કુલાહ નવ્વાબો શાહ, પયસેકી ચાહ સબકો વલ્લાહ,
દમ ભરકો ચયન નહીં દિન રયન આહ ઝપકી નિગાહ.
.જીક્ર યહ ફિક્રમેં સબ હય તબાહ.
ગ.ર્ક આબ દર આબ બેખ.બ હંય શાહ.
પયસેસે હોવે એક અદના .જી.જાહ, શાહ હો ગએ તબાહ.
શાહ હોગએ તબાહ, શાહ હોગએ તબાહ.
આ.લમમેં પયસાહય શાહોંકા શાહ વાહ કયા હય પયસા.
જ.રસે તમામ આ.લમમેં નામ, સારે અનામહય ઈસકે ગુલામ.
કરતે હંય સબ ઝુક ઝુક સલામ પાસ હંય જીસકે દામ.
એહે પયસેસે અ.હમક.કા આ.કિ.લમેં નામ ઉલ્લુ બને હુમા

તમામ, કયું ન બને હમભી ઈસકે ગુલામ.
હુંય જરસેહી કાંમ હય જરસેહી કાંમ.

હુંય જરસેહી કામ.

બસનેકી બદીકા તો ખ્યાલ હય હરામ હય જરસેહી કામ.

[આના ફિતનાકા કાસિમકો કહેતે હુવે.]

ફિત્ના— મુસદ્દસ.

તુમ ખુદકો જાનતે હો બડે માલદારમેં,
ઔર લખપતી કહેલાતે હો યકતા હજારમેં.
ફિરતેહો અકડે દોલતો જરકે ખુમારમેં,
એક ઉંટહે કિતારમેં તુમ કિસ શુમારમેં.
ગો પાસ હય તુમ્હારે હજારોંકા માલોજર,
લેકિન ગની નહો અલીબાબાકે બરાબર.

કાસિમ— અબીયાત.

કૌન અલીબાબા ? વોહ મા જાયા હય ગરીબ,
દોલત કહાંસે ઇતની ભલા લાયા વોહ ગરીબ.
કયા બડબડા રહી હય ખુદા જાને ઈસ કદર,
કયા નીંદસે ઉઠી હય અભી ખ્વાબ દેખ કર.
જીસકો કોઈ ન દમડીકે દેવે ચને ઉધાર,
મુઝસે જીયાદા ઉસકો તુ કહેતી હય માલદાર.

ફિત્ના—નાહક તુમ અપને માલપર ઇતરાએ જાતે હો,
દો અશરફીકો સૌદફે ગિનકર દિખાતે હો.
ઔર ઉસકે પાસ તો જર હય ઇસકદર,
રખતી હય ઉસ્કી બીવી તરાજુમેં તોલકર.

કાસિમ—યહે બાત કિસ્તરહસે હુઇ તુઝકો હય ખબર.
કુચ ઉસકી સાબીતીભી તેરે પાસ હય ઈધર,

ફિત્ના— હાં વોહ તરાજુ લેનેકો આઇથી અપને ઘર.
પર મંયનેભી દિખાઈ હય ચાલાકી જલ્દતર
પર મંયને શુંદ ઉસ્કો લગાકર તરાજુ દી.
જબ લાઇ વોહતો અશરફી લિપટી હુઇ મીલી.

કાસિમ—જબતો ચુરાકે લાયા કિસીકે મકાનસે.
વર્ને વોહ લાયા હો ગા ભલા આસમાનસે ?

ફિત્ના— ગાના.

સાચી યેહ બતીયાં મોરી પીયારે માન,
મોરી પીયારે માન, મોરી પીયારે માન.
વાંકી મંદરીયા, જાઓ સાંવરીયા, ઝટપટ તુમ ઇસઆન,
યેહ ભેદ લાદો, મુઝે સુનાદો, પૈયાં મય લાગુ તોરી પીયારે માન
બેકલ હય જીયંરા, સુનકે હે હમારા, મન હય બહોત હ.યરાન.
કહાંસે પાયા દૌલત યેહ લાયા, કરકે કહીંસે ચોરી પીયારે માન

ફિત્ના— ગાના.

ભુલ ભુલકી શાન કાલીં ઝુલ ડાલી ખ.ારે,
જા.રે હ.યરાન યા ફુલ કાન વાલી વાલી વાલી,
બનકર હ.યરાન માલી કર કર મયદાન ખ.ાલી,
ચલકર લું જાન વાલી ઘરપર શયતાંકે જા.લી.
જા.લી જા.લી બનગએ નાદાન ખ.ાલી.
ધુલડાલી ભુલવાલી,
(જાના દોનોંકા.)

બાબ પહેલા—પરદા છઠ્ઠા.

અ.લીબાબાકા મહેલ

(અ.લીબાબા, અમીના, બાબા હ.સન ઓર મરજીનાકા શરાબ પીતે નજ.ર આના.)

અ.લીબાબા— મુખ.મ્મસ.

અ.જાયબ .કુવતેજાં યેહ શરાબે અરગ.વાની હય,
સમઝકર જો કોઈ પીવે તો લુત્ફે .જીન્દગાની હય,
દિમાગ. ઇસસેહો રૌશન ઔર દિલકો અરગ.વાની હય,
જીસે આબે બકા. કહેતે હંય વોહભી યહી પાની હય,
મગર બુઢે.કો જો કરદે જવાં વોહ યહી પાની હય.

બાબાહ.સન—ઔર જો કહીં બચ્ચા પીજાએ તો બુઢા. હોજાએ.

અમીના—ઔર જો કહીં એક જામ પી જાએ તો આ.કિ.લોં કા સરદાર હોજાએ.

મરજીના–ઔર જો કોઇ દો જામ પી જાએ તો ઇન્સાનકો પુર આ જાએ.

બાબાહ.સન–ઔર જો કોઈ એક બોતલ પીજાએ તો ગુડ માસ્ટર હો જાએ.

અ.લીબાબા–અબ ઇન બાતોંકો જાને દો. ખુશીકા વક.ત હય ગાના ગાઓ બગ.લેં બજાવ.

સબ– ગાના.

ગાઓ ગાઓ મઘન બન સબ જનરે, ચંગ મીરદંગ–
બજાઓ ઠન, ઠનનનરે,–પાયા પાયા ચમન સુખ અનધનરે.
અ.લીબાબા–બારે તાઅ.લા તુ હય અઅ.લા દેને વાલા લેને વાલા,
તેરા સારા ખેલ નિરાલા, તુઝસા નાહીં દેખા ભાલા.
સબ–રાઇકા પરબત કરદેવે પલમે, કરે પીતલકો તુ કુન્દનરે,
અમીના–પ્યારે પ્યારે તેરે સારે, ચમકે તારે ન્યારે ન્યારે.
જીસકો ચાહે પલમેં મારે, છીનમેં કરદે વારે ન્યારે.
સબ–પરજાકો રાજા કરદેવે અયસા, હય તુ જગત દુખ ભનજનરે.
મરજીના–જાઉં લાઉં બાક.રખા.ની, ઓ બિરયાની ભી સુફયાની.
કુ.રમા ક.લીયાભી સુલતાની, થોડા. થોડા. ઠંડા પાની.
સબ–શરાબ લાઓ, પીઓ પિલાવો, નાચો મજે.મેં છુમ છનનનરે.
બાબાહ.સન–અસવારીકો ઘોડા. ગાડી., બયઠે હાથીકી અંબાડી.,
બંગલા રંગી બાગો. બાડી., પીયે ખટ્ટી મીઠી તાડી.
સબ–સાંઝ સવેરે આમન ચમનમેં, સયર કરેંગે બન ઠનરે,

(એન નૌકરકા આના.)

નૌકર–હુ.જુ.ર આપકે ભાઇ આતે હંય.

અ.લીબાબા–કોન મેરે ભાઈ કા.સિમ આતે હંય, નહીં નહીં તુઝે ધોકા હોગા, ઉન્કી શકલકા કોઇ ઔર આતા હોગા હમ કહાં અયસી કિ.સમત લાએં જો વોહ હમારે ઘર પર આએં.

નૌકર–નહીં સાહ.બ વહી આતે હંય, મંય ખુ.બ જાનતા હું, અચ્છી તરહ પહેચાનતા હું.

(જાના નૌકરકા.)

અ.લીબાબા–અહાહાહા ખુશીમેં ઔર ખુ.શીકા મજ.દાહ મિલ

ગયા. ગુન્ચા પજ.મુર્દાહ મુરઝાયા હુવા ખિલ ગયા રૈશનચસ્મએ ચિરાગ. હો ગયા મોઅ.ત્તર દીમાગ. હોગયા.

અમીના—અજી કયા મોઅ.ત્તર દિમાગ. હો ગયા, વ્હે વહી ભાઈ બેવફાઇ રખને વાલે હુંય. જીન્હોંને ધકકે મારકે ઘરસે નિકાલાથા યાદ હય યા ભુલ ગએ જો મારે .ખુશીકે પુલ ગએ.

અ.લીબાબા—અરી દીવાની વ્હે બાને લાજીમ નહીં અગરચે ઉન્હોંને બદગુમાની ઠાની. ફિરભી મેરે બાપકી ન શાની, અગર વોહુ મેરે મકાનપર આએંગે. તો આંખોપર બિઠાઉંગા ઉન્કે પાઉંકો ઘોકર પીઉંગા.

બાબા .હસન—કયુ નહીં કોઈ અયસે કોઇ વયસે જો કમ હૌસલા કમ દિલકે હુંય વોહ મિસલ ચિરાગ.કે હુંય જો ફક.ત અપનેહી મકાનમેં રૌશની ફયલાતે હુંય, જો રૌશન .જમીર બડે :દિલકે હુંય વોહ મિસલ મહેતાબકે હુંય. જો તમામ જહાનમે ઉજાલા ફય-લાતે હુંય.

અ.લીબાબા—અચ્છા અબ તુમ લોગ .જરા ઘરમે જાવ. મંય ઇન્સે દો બાતેં કરલું. દેખું વોહ કિસ વાસ્તે આએ હુંય. (આના કા.સિમકા) આઇએ બિરાદર મહેરબાન મુબારિકહો આપકા આના.

કા.સિમ–(ખુ.દસે) અય નામુબારિક યહાં મેરે પેટમેં આગ જલતી હય ઔર તુઝકો મુબારક હો.

અ.લીબાબા–આવ ભાઈ આજ કયા આપકે દિલમેં આઇ જો ઇસ ગ.રીબકે મકાન પર તકલીફ ફરમાઇ. લીજીએ ખાદાનોશ કીજીએ.

કા.સિમ–બસ બસ ખ.ામોશ હો, અપની ઔકા.ત ફરામોશ નહો. અયસા બેહોશ નહો.

અશઆ.ર.

કલ તકતો મારે ભુકકે હોતીથી જાં કબાબ,
ઔર આજ કયા હુવા જો ઉડ.ાને લગે શરાબ.

અ.લીબાબા–કુછ લકડી.યાં મીલીથી મુઝકો કલ જનાબ.
ઉન પયસોંસે યેહ થોડી.સી મંગવાઇ હય શ.રાબ.
ક.ાસિમ–અચ્છા મંગાઈ હોગી ઇન પયસોંસે શરાબ,
લેકિન મુઝે બતાદો જલ્દ ઉસ્કા જવાબ.
ઘરમેં તુમ્હારેથી નહીં પહેલેતો ટુટી ખાટ,
ઔર આજ ઔરહી નજ.ર આતા હય ઠાઠ બાઠ.
કપડે. ભીથે સડે. વ પુરાને તુમ્હારે પાસ.
ફિર ઇતની દેરમેં કહાંસે મિલ ગયા લિબાસ.
અ.લીબાબા–હાં યેહ તો યેહ તો મંય નહીં કહેતા કભી ખિ.લાફ,
ક.ાસિમ–કયા યેહ તો યેહ તો બસ યહી કહેદોહી સાફસાફ.
અ.લીબાબા–દો ચાર અશરફી કહીં રસ્તેમેંથી પડીં,
તક.દીરસે મેરી વોહ મુઝે આજ મિલગઈં.
ક.ાસિમ–દો ચાર અશરફીહી મિલી હય તુમ્હેં અગર,
રખ્ખા હય તુમને ઉસકો તરા.જુમેં તોલ કર.
અ.લીબાબા–(ખુ.દસે)યારબ યેહ બાત ઇસકો ખ.બર કિસ્તર.હ હુઇ.
અબ રાજ. બગ.યર કહેનેકે ચારા નહીં કોઇ
(ક.ાસીમસે) સુનિયે સિયાહ બ.ખ્ત થા કલ તકતો અય જનાબ,
મગર આજ હય નસીબ મેરા ઔજે આફતાબ.
ક.ાસિમ–સબ ઝુઠ જબ તલક કોઇ હિ.લાન કુછ કરે,
મુમકિન નહીં કિસીકો જો એક પયસાભી મિલે.
અ.લીબાબા–બન્દે પે જબ ખુ.દાકી હુઈ મહેરકી નજ.ર,
ખુ.દ જલ્દ ઉસકે રૂબરૂ હોતા હય જલ્દ ગર.
ક.ાસિમ–ઇતને દિનો ખુ.દાને ન કી મહેરકી નજર,
કયા સોગયા થા મુફલિસીમેં તુમકો ભુલકર.
અ.લીબાબા–કયા બાત આપ કહેતે હ.ય સોતાહય કબ ખુ.દા.
ગ.ાફિલ નહીં હય બન્દેસે દેખે હય સબ .ખુદા.
ક.ાસિમ–અરે યેહ તો મંયભી બાત જાનતાહું સબ મગર,
તુમકો કહાંસે મિલ ગઈ દૌલત જો ઈસક.દર.
કયા આસમાન પરસે .ખુદાને ગિરા દીયા.
યા છપર ફાડ. કરકે ખ.જા.ના ગિરા દીયા.

યા ચોરી .ખુન કરકે હો લાએ કહીંસે જ.ર,
લાએ કહાંસે મુઝકોભી બતલાવ જલ્દ તર.

અ.લીબાબા–ભાઇ કહીંસે લાયા ઈસસે તુમ્હેં કયા કામ હય,
ય્હે નહીં પુછો તુમ ઈસ્કા બુરા અન્જામ હય.
મંય જો લાયા તુમભી આધા ઇસમેંસે લો માલોજ.ર,
માલો જ.ર તો કયા હય મંયભી આપકા બન્દા જ.બર.

કા.સિમ–મંય ન માનુંગા કભી બાતેં બનાના છોડ. દો,
જલ્દ બતલાવો મુઝે હીલા બહાના છોડ. દો.

અ.લીબાબા–ભાઇ ય્હે બયઠે બીઠાએ રંજ ઉઠાના છોડ દો,
હિર્સકે ફ્ન્દેમેં મુર્ગે. જાં ફસાના છોડ.દો.

કા.સિમ–બસ બતાવો મુઝકો અબ હિ.લે ઉડ.ાના છોડ. દો,
વર્ન આફતમેં ફંસોગે અબ ઉઠાના છોડ. દો.

અ.લીબાબા–(.ખુદસે) ય્હે નહીં માનેંગે. અબ ઇન્કો મનના છોડ.દો
બસ બતાદો જોખ પથ્થરમેં લગાના છોડ.દો,
(કા.સીમસે) કૈ.ાલલો ય્હે ભેદ ગ.યરોંકો સુનાના છોડ.દો.
તબ અ.યાં રાજે. નિહાં હો રન્જ ઉઠાના છોડ.દો.

કા.સિમ–(કૈ.ાલદેના) કૌલલો પયમાનલો અબ ખૌફ ખાનાછોડ.દો.
જલ્દ બતલાવો મુઝે ઠગના ઉડ.ાના છોડ.દો.

[.અલીબાબાકા કા.સિમકે કાનમેં કહેના.]

હાં અગર ય્હે બાત હય ફિર કયું મંય જાના છોડ.દુ,
મુફ્ત મિલતા હય .ખજા.ના કયું મંય લાના છોડ.દુ.

અ.લીબાબા–અબ દિલસે હોકે શાદ સિધારો અય ભાઈજાં,
ફિર ઇસમ રખના યાદ સિધારો અય ભાઈ જાં.

કા.સિમ–હાં યાદ હય સબક. જો તુમને કહાહય અય બીરાદર,
સરસરતુ ખોલ યુંહી કહુંગા મંય સરબસર.

અ.લીબાબા–સરસર કહો કે ફોડ.ાગે પથ્થરસે અપના સર,
સમસમકો યાદ રખના જ.બાંપર અય બિરાદર.

કા.સિમ–હાં કહુંગા જાતે હી સૌ સૌ તે ખુલ શિતાબ.
અ.લીબાબા–સૌ સૌ નહીં સમસમ તુ ખુલ શિતાબ.

[જાના કા.સિમકા.]

ગાના.

ધુન અપની અપની ગાતે હંય, દામ નામકે સુરનકી.
જનમ કરમકી ભુલભુલ ગત, ઘાત બદીકે કરતે કામ,
કુછન મીલા જબ નામ દામ તબ, આખ.રકો પચતાતે હંય,
પાપી જગતમેં કામ ક્રોધ મદ લોભ કપટ છલકા બીસરામ.
સુખસંપતકા હર કોઇ સાથી દુઃખમેં કામ ન આતે હંય.
(જાના. અલીબાબાકા ગાતે હુવે.)

બાબ પહેલા—પરદા સાતવાં.

.ગાર.

[આના ક.ાસિમકા ખુશીમેં.]

ક.ાસિમ—યહી ઉસ ગ.ારકા ઠિકાના હય, જહાં પોશીદા ખ.જા.ના હય, અબ મુઝકો અન્દર જાના હય, ઔર માલો જ.ર બાહિર લાના હય, (ગ.ારસે) સમ સમ તુ ખુલ શિતાબ (ગ.ારકા ખુલના.) વાહ વાહ યેહ અલમાસ બેક.યાસ, લાલ મોતી ગોલ ગોલ ઔર લાઅ.લ તો લાખોંકા માલ હય, કયા ઈતનાહી, લેકર ચલદું, નહીં યેહ સબ ગધોં પર લાદકે અપને ઘર લે જાઉં.

ગાના.

.ખુશી .ખુશી બસ .ખુશી કે ક.ારૂંકા ખ.જા.ના યેહ .ખુશી,
યેહ પાયા મંયને જ.ર ગૌહર સભી, મીલી મીલી દિલી યેહ ખુ.શી.
ચલો ચલો યહાંસે તુમ અભી, ઘરકો નિડર હોકર બા.ખુશી,
તું બન્દહો શરમ શકર અભી, સમ સમ શીતાબ હો યેહ .ખુશી.
(કાસીમકા અન્દર જાના. ગ.ારકા બન્દ હોના. ચોરોંકા આના.)

સબ ચોર— ગાંના.

ચલો જવાનો ચલો ઇધર બહાદુરોંકે શેરેનર,
ખોલો મરદાનો ખોલો કમર, જમા કરો યેહં માલોજ.ર.

રખો સ રેયાં બા અમાં, યે સામાં બે ગુમાંહાં,
જોકે લુટે વોહ કારવાં, રખખો મકાંમેં નેહાંહાં.

કાસિમ— અશઆ.ર.

(અંદરસે) કરૂં મંય કયા હાય પરવર દિગાર,
હુવા ગારમેં અબતો મંય ખ્વારો જાર,
ભુલા ઈલ્મ નિકલુંગા કિસ તૌરમે.
હુવા અબતો જીન્દાહી દરગોરમેં,
અય સુન સુન તુ ખુલ ઇસમ સુન્કર શિતાબ,
અય સરસર અય શક્કર તુ કુછ દે જવાબ,
(સુનનાં સબ ચોરોંકા કાસીમકા આવાજ.)
અય સુન સુન અય શક્કર તુ ખુલ બે ગુમાં.
પડી હાય મેરી ખટાઈ મેં જાં.

ગાના.

સબ ચોર—હુઇ આમદ હુઈ આમદ, હુઇ આમદ, ઈન્સાંકી.

કહેરમાન—
ક્યુંકર આદમ, હોકર બેગમ, દરે તિલસમ, ખોલાઈ સદમ;

સબ ચોર—
સીનેકો કરદેં ફિગાર હમ, ફિગાર હમ, ફીગાર હમ,

કહેરમાન—
બિસમિલ હોગા યહાં ચેહ, મજબુર, બદનકો સરસે કરેંગે હમ દુર,

સબ ચોર—
હય મિસ્લે રૂસ્તમ તૈયાર હમ, તૈયાર હમ, તૈયાર હમ,

કહેરમાન—
સમ સમ સુનજા ફૌરન ખુલજા, દુશમન પર હય મૌતકા ફંદા,

સબ ચોર-કરેંગે ઉસકો શિકાર હમ, શિકાર હમ, શિકાર હમ,

(ગારકા ખુલના, કાસીમકા બાહિરઆના, ચોરોંકા ઉસકો પકડના)

કહેરમાન— ગાના.

તુ જવાં હય કૌન, બોલનીરે.
બોલની, બોલની, બોલની.
ગયા ક્યું, ખોલકર, તીલસમ, બોલની.

ક.ાસિમ–અયયારો બરાએ ખુદા મુઝે છોડ દો.

ક.હેરમાન–જલ્દ બયાન કર તુ કૌન હય બલાએ બે દરમાન.

ક.ાસિમ–અય સાહ.બ બલાએ બે દરમાન નહીં બલ્કે હું ઈન્સાફ.

ક.હેરમાન–તેરા કયા હય નામ ?

ક.ાસિમ–ગુમ નામ !

ક.હેરમાન–મકાન ?

ક.ાસિમ–લા મકાન !

ક.હેરમાન–અય ખ.રે બે લગામ, તુઝે યહાં કૌન લાયા ?

ક.ાસિમ–મેરા મુક.દ્દર અગાડી. પિછાડી. બાંધ કર લાયા ?

ક.હેરમાન–તુઝે કિસને યેહ રાસ્તા દિખાયા ?

ક.ાસિમ–તક.દીરને ઈસ ગ.ારમેં લા ફસાયા.

ક.હેરમાન–મંય તુઝે અંધેરી ગોરકી રાહ દિખાઉંગા.

ક.ાસિમ–

અરે તૌબા તૌબા સાહ.બ મુઝે છોડ.દો મંય કભી નહીં આઉંગા.

ગાના.

ક.હેરમાન–રે વાહ વાહ તૌ.બા તેરી, નસુહ.ાકીજ ઠહેરી,
તલવારોંકી યેહ ફેરી ગરદન પર હોગી તેરી.

ક.ાસિમ–જો રહ.મત કરકે ભાઇ, દો કમતર કો રેહાઈ,
દુશમનસે કર ભલાઈ, બ.ખશો યેહ જાન મેરી,

સબચોર–યેહ બદ બલા હય શયતાં, ન છોડો ઈસકો ઈસઆં.
વર્ને બેશક બેઈમાં યહાં રોજ. કરેગા ફેરી.

ક.ાસિમ–હય અલ્લાહકી દુહાઈ, અબ મૌત મેરી આઇ,
આંખોંમે મેરે છાઇ, અફસોસ અંધેરી.

ક.હેરમાન–હય ઝુઠા યેહ અય શેરો, સબ મિલકે ઈસકો ઘેરો.
ગરદન પર ખ.ન્જર ફેરો, અબ તુમ કરો ન દેરી.
(ક.ાસિમકા મરતે દમ .ખુદાકી બન્દગી કરના.)

ક.ાસિમ– ગાના.

કટી ગુના હોંમેં .ઉમ્ર સારી ઈલાહી તૌબા ઈલાહી તૌબા.
હવસમેં .ઉમ્રેફના ગુજ.રી, ઈલાહી તૌબા ઈલાહી તૌબા.

સફરકો જાના હય અય મુસાફિર કટેગી રાહે અદમ યેહ કયુંકર.
ન કોઈ સાથી ન કોઈ રાહબર, ગુનાહકી ગઠડી ધરી હય સરપર.

કડી હય મન્ઝીલઅે બોઝ ભારી, ઇલાહી તૌબા ઇલાહી તૌબા.

ફના હય આખિર સરાએ ફાની, હય ચાર દિનકી યેહ જીન્દગાની
ન હય બુઢાપના ન હય જવાની, વો હય ફસાના યેહ હય કહાની.

રહેંગી નેકોંકી યાદગારી, ઇલાહી તૌબા ઇલાહી તૌબા,

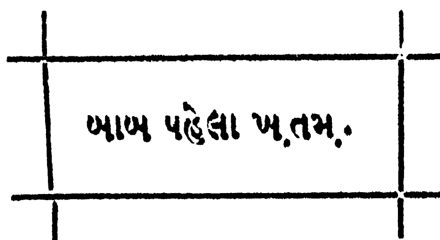
મુસાફિર આકે સરાએ ફાનીમેં સોએ અયસે કભી ન જાગે,
મગર જો જાગે તો કબકે જબ કુચકી યેહ નૌબત બજી તો જાગે.

સીરાને આકે અજલ પુકારી, ઇલાહી તૌબા ઇલાહી તૌબા.

કભી ન નેકીસે દીલ લગાયા,
હવસમેં દુનિયાકે દિન ગંવાયા,
હસદકી દૌલતકો મંય કમાયા,
કીયાથા જયસા વોહ આજ પાયા.

ઉઠાઇ આખિરકો હાય ખ્વારી, ઇલાહી તૌબા ઇલાહી તૌબા.

(ચોરોંકા કાસીમકો માર ડાલના.)

બાબ દુસરા—પરદા પહેલા.

અ.લીબાબાકા મકાન.

(સહેલીઓંકા નાચો ગાના કરતે દિખાઇ દેના.)

સહેલીએં— ગાના.

તેરા પલટા. જમાના, ગ.યબી ખ.જા.ના, પાયા શહાના, અ.યશ હય મુદામ.
ભરકે પયમાના, સાકી. પિલાના, દારૂ પુરાના, અ.યશ હય મુદામ.
છાઈ ઘટા ઘનઘોર ચમનમેં, આઈ બહારસ્તાન,
બુલ બુલ .કુમરી કુલ રહે હંય, .ગુન્ચે હુવે શાદમાન;
ગાના બજાના ઠુમરી તરાના, હંય શાદીયાના અ.યશહય મુદામ.
જામે શરાબે નાબકા પીના, હો કરકે ખુ.શ હાલ,
દોસ્ત તુમ્હારે શાદ રહેં ઔર, દુશમન પાએ માલ;
શાદી મચાના, દેના દિલાના, ખાનાખિલાના, અ.યશ હય મુદામ.

બાબા હસન— અશઆ.ર.

કયું પિદર .ખામોશહો કયા રંજ દામનગીર હય,
કયું ઉદાસી છાઇ હય ચહેરે પેકયું દિલગીર હય.

અ.લીબાબા—હય ભાઈકે લીએહી દિલમેરા દિલગીર હય,
ઈન્હીકી આંખોંમેં મેરી ફિરરહી તસવીર હય,

અમીના—ગ.મ ન કીજે ઠહેરીએ મરજીના આએગી અભી,
કુછ ન કુછ ઘરસે ખ.બર ક.ાસિમકે લાએગી અભી.

(આના મરજીના કા.)

અ.લીબાબા—કયું આઈ મરજીના .ખબર કયા લાઇ કર જલ્દી બયાં,
મરજીના—કયા કહું આક.ા નહીં મિલતા હય ક.ાસિમકા નશાં.
અ.લીબાબા—કયા નહીં આએ અભી તક ફિર હુવે હંય ગુમ કહાં
મરજીના—ઈન્કે ગ.મમેં રોરોકે ફિતના હુઈ હય નિમ જાં

અ.લીબાબા— ગાના.

નહીં બે ધ્યાન સુખ.ન કરના. છોડુંના ક.ાસિમ જાનો દિલ,
ધુંડું ઘરબર ધુમ નાદીમ ફીરૂંના ધરૂંના મન બીન.
દેરીન દેરીન કરૂં અબ ધુમના.

મીલે જહાં કાસિમ તને સાલિમ.
કરૂં જાકર ધુમ પ્રીરૂંના મહેરૂમ,
કાસિમ ભાઈતા મોરાંના જાવે મીલ.

ગાના.

ભાઈકો ઢુંઢન જાઉં, રેહાંરે,
મંયતો ભાઈકો ઢુંઢન જાઉં.
નગરવા ઘેરૂં બન બન ભટકું-ભાઈ.
પુરબ પચ્છમ ઉત્તર દખ્ખન,
ચાર ખુંટમેં ધાઉં—અરે.
(જાના સબકા.)

બાબ દુસરા—પરદા દુસરા.

ગાર.

(અલીબાબાકા. કાસિમકો ઢુંઢતે હુવે આના.)

અલીબાબા— ગાના.

છુપ ગયા હાય કહાં ભાઇ હમારા હોકર.
પ્યારા માદરકા પિદરકા તુદિલારા હોકર,
કિસ તરફ જાઉં કહાં પાઉં અય ભાઇ તુઝકો.
ગુમ હય આંખોંસે મેરે આંખોંકા તારા હોકર,
કયું જીગર ખુન નહો છોડકે મુઝકો જો ગયા.
મેરે ભાઇ મેરે બાજુકા સહારા હોકર.

(ગારકે દરવાજે પર કાસિમકા સર લટકા હુવા દેખના અલીબાબાકા લેનેકા બઢના. પરદેકા- ગિરના.)

બાબ દુસરા—પરદા તીસરા.

કાસિમકા મકાન.

(ફિત્ના, અલીબાબા, બાબાહસન. અમીના, મરજીના સબકા. માતુમી લિબાસ પહેને દિખાઇ દેના.)

ફિત્ના— ગાના.

પીતમ પ્યારે મોહે દરશન દિખલારે,
તોરે બિન જીના સીના કાહોંકે સહારે.
મરજીના—માનો મો બતીયાં કહેના માન જારી,
બાતેં ન કરો નહો દુખિયારી.
ફિત્ના—તનસે મોરે જાન પ્રાન નિકસી જાતરે.
ચિન્તા ચિતમેં ચટકે ખટકે મોહે ન સતારે,
અમીના—ચિન્તા કો તજકર ભેજ હર દ્વારે.

ફિત્ના— અશઆ.ર.

અફ્સોસ હમકો છોડ.કે કિસ વાસ્તે ચલે.
કિસ વાસ્તે યહાં આએઓર કિસવાસ્તે ચલે,
અ.લીબાબા—લાઇ હયાત આઇ ક.જા. લે ચલી ચલે.
અપની .ખુશી ન આએ ન અપની .ખુશી ચલે.
અમીના—આપકી મરજી. પે ન આંસુ બહાના ચાહિએ,
દફ્ન ઇસ મૈયતકો અબ જલ્દી કરાના ચાહિએ,
ફિત્ના—મુઝકો શૌહરસે ન અય ભાઇ છુડ.ાના ચાહિએ.
અ.લીબાબા—ક.બ્ર ભાઇકી ઇસી ઘરમેં બનાના ચાહિએ,
અમીના—હાં વહાં પર .ગુસલ મૈયતકો દિલાના ચાહિએ,
(જાના સબકા. મરજીના વ અ.લીબાબાકા રહે જાના.)

અ.લીબાબા— અબીયાત.

ભલા અય મરજીના અબ તુઝકો જતાના ચાહિયે,
મરજીના—હાં યહે લૌંડીકોભી અય સા.હબ સુનાનાં ચાહિયે,
અ.લીબાબા—રહેજ.નોંને ઇન્કો મારા યહે છિપાના ચાહિયે,
મરજીના—હાંજીહાં ઇસ બાતમેં લબ નહિ લાના ચાહિયે,
અ.લીબાબા—અબ કફ્ન ઇન્કે લીએ જલ્દી સિલાના ચાહિયે,
મરજીના—હાં સિલોનેકે લીએ દરજી. બુલાના ચાહિયે,
અ.લીબાબા—પર ન ઉસ્કો રાસ્તા ઘરકા બતાના ચાહિયે,
મરજીના—જબતો પટ્ટી બાંધકર આંખોંપે લાના ચાહિયે,
અ.લીબાબા—જલ્દ જા દેરી ન અબ ઇસમેં લગાના ચાહિયે.
મરજીના—જાતીહું લાતીહું સાહ.બ ગ.મ ન ખાના ચાહિયે.
(જાના મરજીના ઓ અ.લીબાબાકા.)

બાબ દુસરા—પરદા ચૌથા.

રાસ્તા.

(મુલ્લાં કફ્ન દોજ઼કા રોજ઼ગારકી તલાશમેં આના.)

મુલ્લાં—યા પરવરદેગાર યા પરવરદેગાર ન કહીં દરજીકા રોજ઼ગાર, ન કફ્ન દોજીકા બેવપાર, કયુંકર હોગા બેડા પાર અરે ઈસ શહેર બગદાદમેં કોઇ મરતાભી નહીં; અરે મરનાતો દરકિનાર પર કોઇ બીમારભી નહીં હોતા. કે દિલકો ધીરજ હો, કાન રોનેકી આવાજ઼ પર લગાએ, ધ્યાન કબરસ્તાનકે દરવાજે પર લગાએ, મુંહ ફુલાએ બયઠે રહેતે હુંય, બાઅદમુદ્દતકે ખબર પાઇકે સરાકે પાસ એક બુઢીયા માઇને જી ચુરાઈ, સુનતેહી દિલકો ધીરજ આઈ. કે ચલો કફ્નકી સિલાઈ આઇ. વહાં જાકર જો દેખાતો વોહ કમ્બખ્ત, મુઝકો દેખકર જી ઉઠ ખડી હુઇ. આજ કલ હમારા નસીબભી કયા સોતા હય, કે મરાહુવાભી જીતા હોતા હય. બનીયેસે રૂપ્યા કર્જ લેકર ખાતાહું. વોહ કમબખ્ત. સામનેસે આતા હય.

(બનીએકા આના.)

બનીયા—રામ રામ ખલીફાજી.

મુલ્લાં—ઓહો સલામ સેઠજી કહાંસે આએ કહાં જાઓગે.

બનીયા—મુલ્લાંશાબ આ મારા રૂપીયા આજકા આજ આપો તુમ જાનો આશમાલ કોરટમેં ફરીયાદી કરશું તુમ જાનો.

મુલ્લાં—નહીં નહીં સેઠજી તુમ્હારે રૂપય તુમ્હેં દુંગા. જો તુમ મુઝે જિયાદા ઘભરાઓગે તો મંય દહશતસે મર જાઉંગા.

બનીયા—અરે તુમ મરો યા તુમેરા બાપ મરે, પર બનીએકા પયશા કહીં જાવતા હય.

મુલ્લાં—અરે સેઠજી મંય તુમ્હારે મકાન પર રૂપયા પહોંચાદુંગા.

(જાના બનીયેકા ઔર મરજીનાકા સામનેસે આના)

મરજીના-લો મંય જીસકી તલાશમેં નિકલીથી વોહતો યહીં પર હય. અજી ખ.લીફાજી મંય તુમ્હારે મકાન પર ઢુંઢ આતી હું. ઔર આપકો યહાં પાતી હું.

મુલ્લાં-કયા કોઈ મર ગયા હય એક મરે હંય યા દો અગર ચાર મરે હોંગે તો ચાર ચાર આનેકે હિ.સાબસે, એક રૂપ્યા મૈયતકી નેહલાઈ, અરે નહીં નહીં સાત સાત આને કફનકી સિલાઇભી હુઇ, કુલ મિલકર પોને તીન રૂપ્યા હુવે ચાર અને દેદેંગે ઔર તીન રૂપય લેલેંગે. અબ જલ્દી ચલો નહીં તો મુઝે ઘર બતાદો.

ગાના.

મરજીના-અ.જબ તુમ્હારી સારી બાતેં પ્યારી પ્યારી જોકે તુમને ર્‍હે બિચારી, હો બડે. ચતર.

ચાચાજી કહાન બાતેં, નઇયા પુરાની બાતેં છોડો ર્‍હે દીવાની બાતેં, હિસાબ પર

કામ હય જુ.રૂરી. ગર્ચે કરતે હો મજ.દુરી. મહેનત પાઓ પુરી પુરી, શર્ત ર્‍હે હય મગર

નયન બંધા, તેરે દોનો નયન બંધા તુઝે પતા બતા મય પાઉં ખ.તા ચલ સાથ નિડર.

ગાના,

મુલ્લાં-અરે ઓ મસાની તુ હય પિપલકી ભવાની. કરતી ફિરતી હય શયતાની. કયું ઇધર ઉધર.

વાહરી ઓ ચચાની, તેરી બાતેં હય દીવાની યાકે મેરી હય ગયબાની, કુચ્છ ખ્યાલ કર.

ખુબ તેરે ચાલે મેરી આંખેં તુ બંધવાલે, કોઇ કુવેમેં તું ડાલે જાઉં બે મૌત મર.

કૌન બલા, તું હય ભલા, કૌન બલા, તેરા કાટું ગલા, ઘર જાઉં ચલા, ચલ સરક ઉધર

મરજીના—અજી ખ.લીફાજી ભાગે ન જાવ, ઇતના ન ગભરાવ

મુલ્લા—અરે જા માઇ કયું લગાઇ હય મુફતકી ટાંઇ ટાંઇ

હમ આંખેં બંધવાએં ઠોકરેં ખાએં જાન, ગવાંએં ઈસ્સે ફાયદા.

મરજીના—નહીં નહીં કુએં મેં નહીં ગિરાઉંગી હિફાજતસે લે જાઉંગી.

મુલ્લાં—આખિર કફનહી સિલવાના હય ના. ફિર આંખેં બાંધનેસે કયા મુરાદ હય ર્હેલી કોઈ લડકોંકા ખેલ હય.

મરજીના—સુનો ઇસમેં કોઈ ભેદ હય. મંય તુમ્હારી આંખેં બાંધ કર લે જાઉંગી ઉસકી મજદુરીમેં સોનેકા ડલ્લા દિલવા ઉંગી.

મુલ્લાં—હંય કયા કહા ફિરતો કહેના.

મરજીના—સોનેકા ડલ્લા.

મુલ્લાં—સોનેકા ડલ્લા વલ્લાહ બીલ્લા.

મરજીના—વલ્લાહ બિલ્લાહ.

મુલ્લાં—ભલા કિતના બડા હોગા સોનેકા ડલ્લા.

મરજીના—દો સેરકા.

મુલ્લાં—તો મુઝે મન્જુર હય બાંધો બાંધો મેરી આંખેં મગર હાં કુએં મેં ન ગિરાના.

મરજીના—નહીં કુએંમેં ન ગિરાઉંગી. (મરજીનાકા મુલ્લાંકી આંખકો પટ્ટી બાંધના.)

મુલ્લાં—અરેરેરે બસ બસ ઇતની અંધેરી ન કસ. કયા મુઝે ઘોડા મુકરર કીયા હય જોઈતની અંધેરી તંગ કરતી હય.

મરજીના—તાકે અગાડી સરપટ ન ભાગો સીધે તવેલે મેં ચલે જાવ.

મુલ્લાં— ગાના.

સંભલ દીવાની ઓ ચંચલ ધીરે, ધીરે, ધીરે, ધીરે, ધીરે ધીરે.
ઊચે નીચે દેખીઓ નયનારી, ઓ ચંચલ ધીરે, ધીરે.
ધીરે ધીરે ધીરે ધીરે, ઊંચે નીચે સોચ.
નયનનસે કાહુ સુજત નાંહી, જીયારા મોરા ડરાએ,
દેખ સંભાલરીઓ અંધયારી, કુએમેં દે ન ગિરાએ,

કોઈ શયતાન ગરદન દેખાએ, મોહે મેંડક ચરાએ ન ખાએ,
નાહક ડરત મરત, હયતું કાહે જીયા ઘભરાએ,
ઝટપટ ઝટપટ ચલે જો અભી તો ઘરવા પહોંચ જાએ,
નહીં કુવેમેં ડુંગી ગિરાએ, તોહે મેંડક ચબાએ ન ખાએ.

(જાના દોનોંકા.)

બાબ દુસરા—પરદા પાંચવાં.

ગાર.

(ચોરોંકા મએ. ક.હેરમાનકે દિખાઇ દેના.)

ગાના.

ક.હેરમાન— કિસને ખોલા પટ યેહે દરકા.
ચોર— મુરદાભી નહીં બદ અ.ખ્સરકા.
ક.હેરમાન— કોઇ દુશમન આયા સરકા.
ચોર— ગા.રત ગરહય માલો જ.રકા.
ક.હેરમાન— જલતા હય યેહે ખુ.ન જીગરકા.
ચોર— સીને મેં ઉઠતા હય ધડકા.
ક.હેરમાન— કયા ઢબ કરના અબ ઉસ .ખરકા.
ચોર— જો ફરમાના હો અફસરકા.
ક.હેરમાન— ખોજ નિકાલો ઉસકે ઘરકા.
ચોર— .ખુન બહાએં હમ કમતરકા.
ક.હેરમાન— કૌન હય બચ્ચા શેરે નરકા.
ચોર— જીસપર મનશાહો સરવરકા.
ક.હેરમાન— ડુંગા તોડા. સીમો .જરકા.
ચોર— દિખલાએંગે કામ હુંનરકા.
ક.હેરમાન— કયા કહેના હર દિલાવરકા.
ચોર— સર હય યેહે બન્દા પરવરકા.

અલૈયા—સાહબ યેહે કૌનસી બડી બાત હય. ઇસમેંભી કોઈ કરામાત હય. બન્દા અભી જાતા હય, ઉસ .ખરે બે લગામકો. કાનસે પકડ.કર લાતા હય.

પહેલા ચોર—લો યહે બડા દિલેર જંગકા બેટા બના જાતા હય. અપનેહી .જોરમેં તના જાતા હય. (સબકા હંસના).

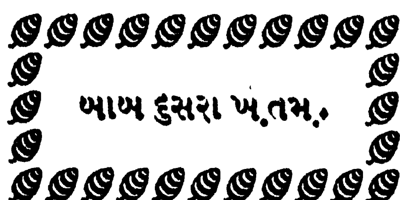
.ફેહેરમાન—બસ ઇસ બહેસકો તયકરો જીસ્કો દઅ.વાહો વોહ ઈસિ કામકો અન્જામદે.

અલૈયા—અચ્છાતો બન્દા રૂખ.સત હોતા હય અસ્સલામો અલયક.

સબ—વઅ.લય કુમુસ્સલામ. (જાના અલૈયાકા.)

.ફેહેરમાન— ગાના.

જા.લીમ જા.લીમ નહીં છોડું અબ તુઝે,
જબ તક ન પાઉંગા તબ તક આતિશકબ હય મુઝે,
હ.રામ હ.રામ આબો દાના હય મુઝે,
ક.સમ ક.સમેં ઇમાન, જાકર ઇસીઆન,
જંગ બરપા કરે નહીં કિસ્સે ડરે, ચાહે જીસે મારે,
કા.તિલ બનલુંકીના તબહી જતન કોઇ સુઝે.

બાબ દુસરા ખ.તમ.

બાબ તીસરા—પરદા પહેલા.

રાસ્તા.

(અલૈયાકા લિબાસ બદલે હુવે આના.)

અલૈયા-સારા શહેર ઢુંઢ ફિરા પર ચોરકા કહી પતા નહીં મીલા. અબતો જ.રા ઇસ જગાપર ,બયઠુંગા બાઅ.દ તલાશમમેં જાઉગા.

(મુલ્લાંકા ગાના ગાતે આના.)

મુલ્લાં- ગાના.

કમાકે લાયા સોનેકા ડલ્લા, વાહવા, વાહવા, વાહવા, વાહવા.
સોનીસે બેચલુંગા, ફિર કહીં હવેલી લુંગા.
ફિર કહીં તવેલા લુંગા, ફિર કહીં પે બંગલા લુંગા.
બનાઉંગા ફિર લોહેકા કિ.લ્લા, વાહવા, વાહવા, વાહ.વા, વાહવા,
ઉસમેં રખખુંગા લેકે, હાથી ગદ્ધા ટટ્ટુ.
ખચ્ચર, મચ્છર, ખટમલ, પીસ્સુ, કુત્તા, બિલ્લા, ચુહા, ઘુંસા,
મુ.ર્ગી, બત્તખ., તોતા, મયના. કઉવા, કોયલ, ચંડુલ, બુલબુલ,
તીતર, ચિડી.યા, ભયસાં, ગાયાં, બકરા, મેંઢા, હિરન, ગેંડા,
શેર, પિલંગર, રીંછો, બન્દર, મેંડક કચ્છુ, સાંપો બીચ્છુ,
ઉનકા હા.કીમ બનુંગા, ઉનપર હુ.કમ કરૂંગા,
કીસીસે ના ડરૂંગા, રૂસ્તમસે જા લડુંગા.
દખાઉંગા મંય મસકતી હ.લવા, વાહવા, વાહવા, વાહવા વાહવા,

મુસદ્દસ.

મેરી દુઆ. કુ.બુલ જનાબે ખુ.દા કરે.
આખોંકા અન્ધા ગાંઠકા પુરા મુવા કરે,
હરરોજ. ઉસ્કા બન્દા કફનહી સીયાકરે,
મહે.નતમેં યુંહી સોનેકા ડલ્લા મીલા કરે.
ફિરતો મકાં. બનાએગા બન્દા યહે સોનેકા,
બલકે બનાએ સારા મહેલ્લા યહે સોનેકા,

અલૈયા-(ખુ.દસે) શએ.ર.

સોનેકા ડલ્લા પાયા કફનકી સિલાઈ મંય,
ઇસમેં હય ભેદ કુછભી કરૂં યાં રસાઇ મંય.
(મુલ્લાંસે) હ.જ.રત અસ્સલાંમો અ.લયકુમ.

મુલ્લાં-વઅ,લય કુમુસ્સલામ.
અલૈયા-કયા કર રહે હો,
મુલ્લાં-આપકો કયા સુઝતા હય કામ.

અશઆર.

અલૈયા-કુછ કામ આપસે હય અય મહેરબાને મન.
મુલ્લાં-હાં વોહ તો મંય સમઝ ગયા સિલવાના હય કફ્ન.
શાયદકે હો ગઇ હય યેહે મૈયત તુમ્હારે ઘર,
મુઝકો બુલાને આએ ઇનાયત હય સર બસર,
ચલીએ મંય ઇસી કામકો તૈયાર હું હુ.જુ.ર.
પર યેહેતો કહીએ આપુકા મકાં હય કિતની દુર.
પર વોહજો મર ગયે હંય, હંય કયા દાદા આપકે,
ગજ.ભી હય સુઈ તાગેસે સીદુંગા નાપકે.
અલૈયા-પરકફ્ન સિલાઈમેં કયા દામ પાતે હો,
મુલ્લાં-મુરદા દિખાતે હો કે યા બાતેં બનાતે હો.
અલૈયા-એક બાત પુછતા હું તુમ્હે ઇસ્કા દો જવાબ,
મુલ્લાં—કયા આંખેં બાંધની હય મેરી તુમકો અય જનાબ,
અલૈયા—વલ્લાહ મસ્ખરીભી તુમ્હેં .ખુબ યાદ હય.
યેહે આંખેં બાંધનેસે ભલા કયા મુરાદ હય.
મુલ્લાં—કયા મસ્ખ.રી સુનો અભી કલહીકી હય યેહે બાત,
બંધવાકે આંખ મંયને કફ્ન સીયા સારી રાત.
અલૈયા—ફિર કયા કફ્નકી સિલાઈકી મજ.દુરીમેં મિલા,
મુલ્લાં—મહેનતમેં મિલા પીલા પીલા સોનેકા ડલ્લા.
અલૈયા—(ખુ.દસે) બેશક યેહે વહી હોગા મરદુદ બે ઇમાંન.
જીસ્નેકે માલો .જરકે લીએ ખોઈ અપની જાત.
(મુલ્લાસે) થા કૌન વોહ ભલા જો હુવા હયક.જા. નસીબ.
કિસ આ.લી ખાન્દાનકા બેટા થા વોહ ગ.રીબ.
મુલ્લાં—મંય ખા.ન્દાન પાનદાન જાતના નહીં,
ઔર ઉસ્કે બાપ દાદાકો પય ચાનતા નહીં,
અલૈયા—અચ્છા બતાવ ચલકે જ.રા મુઝકો વોહમકાં,
પુછું તો ફિર યકી.ન મુઝે આએ બે ગુમાં.

મુલ્લા—દિખલાઉં ખા.કમંયને હી દેખા નહીં વોહ ઘર,
પરહાંમય એક શુરમારસે લેજાઉંગા ઉધર,
અલૈયા—અચ્છા ઉસી શુરમારસે દિખલાઓ ઉસકાઘર,
મુલ્લા—ઈસ કામમેં ઇન્આ.મ કયા દોગે નામવર,
અલૈયા—ઇસબાતકા નગ.મ કરો કરદુંગા મંય નિહાલ,
ઈસિ બાતકે એ.વજ.મેં તુઝે દુંગા દસ રેહાલ.
મુલ્લા-બસ બસ ચલો યહાંસે મીયાં અપની રાહ જાવ.
મંગવાકે દસ રેહાલકી રેવડી ગંડેરી ખાવ,
અલયા-દસ અશરફી મંય દુંગા તુમ્હેં બિગડો. ન ઇસક.દર,
મુલ્લા-સોનેકા ડલ્લા દોતો ચલું વર્ને જાવ ઘર,
અલૈયા-અચ્છા પચીસ અશરફી સોનેકી દુંગા મંય,
મુલ્લા-જબ તુમકો લેકે જાઉંગા અપની .ખુશીસે મંય,
અલૈયા-પટ્ટી તુમ્હારી આંખોંસે બાંધુ ઇધરકો આવ,
મુલ્લા-યહાંસે નહીં સરાસે ચલુંગા ઉધરકો આવ,
(જાના દોનોંકા.)

બાબ તીસરા.—પરદા દુસરા.

મહે.લ્લા.

(લડ.કોંકા નાચતે ગાતે આના.)

ગાના.

સબલડ.કે-હીલ મીલ ખેલેં ઇધર હમ સારે યહી કામ,
કામ કામ કામ કામ કામ કામ સરે શામરે,
યાં બયઠકે ખેલના તુ દેખકે કુદના,
તુ લાત ન મારના તુ હાથ ન થાપના,
કયા બક બક કયા ઝક ઝક કયા ખટપટ,
ચલ હટ હટ યાંસે પરે સરક પીંજારે,
બાબા હસન-લા.હૌલવલ્લા, ,અશઆ.ર.
.અજબ સબકે સબહંય ય્હે .જાતે શરીફ,
કે શયતાનકે બાપભી હંય .હરીફ,

જો હો નેક લ.ડકા ફરિશ્તા.ખિસાલ,
વોહ હો ભુત સો.હબતમેં ઉન્કી મિસાલ,
ગધે કે તવેલેમેં ઘોડા બંધે,
તો દો રોજ.મેં વોહભી ભોંકને લગે,
પહેલા—ઉધર કયું ખડેહો ઈધરકો તો આવ,
જ.રા ખેલો કુદો મજે. તો ઉડા.વ.
બાબા હસન—અરે ભાઇ લીખ્ખો પઢા યહાંસે જાવ,
નયું મુફત મેં ખેલકર દિન ગંવાવ,
કિસીકા કોલ હય ગોયા,
ચમનમેં ફુલ હય બોયા,
લડ કપન ખેલકર ખોયા,
જવાની નીંદમેં સોયા,
બુઢાપા દેખકર રોયા.
પહેલા— પઢેંગે લિખેંગે તો હોંગે ખ.રાબ,
જો ખેલેંગે કુદેંગે હોંગે નવાબ.
દુસરા— મંય હલવા ચખું બેચકર રહે કિતાબ,
તીસરા— ગિરો રખકે તફ.તીકો ખાઉં કબાબ,
નફ્અ. પઢને લિખનેમેં કયા હય કહો,
બાબા હ.સન—અય શાબાશ કયા બાત હય લો સુનો,
ઇ.લ્મકે પઢનેસે હય દોના જહાંકા ફ.ાયદા,
કુછ યહાંકા ફાયદા ઔર કુછ વહાંકા ફાયદા.
ચોથા— સબ ગ.લત કયા ઇલ્મસેદોનોં જહાંકા ફાયદા.
કયા યહાંકા ફાયદા ઔર કયા વહાંકા ફાયદા.
બાબા હ.સન—ચુરા લે જાએ આકર ચોર જ.રકો,
જલાએ આગ દમમેં જ.રઓ ઘરકો.
મગર જો .ઈલ્મકી દૌલત અગર પાએ,
જલે ન આગમેં ન ચોર લે જાએ,
અગર ઘરસે વોહ મુફલિસ હોકે જાએ,
હરેક જા ઇ.લ્મસે ઈ.જ્જ.ત વોહ પાએ,
ક.લમ ગોયદકે મન શાહે જહાનમ,
ક.લમ કસરા બદોલત મીરસાનમ

કુલમ કહેતી કે મંય શાહે જહાં હું,
જો લીખખે ઉસકો દૌલત મન્દ કરદું.

પહેલા— પઢ ફારસી બેચે તેલ,
યેહ દેખો કિસમતકે ખેલ.

દુસરા—ફિરતે હુંય લિખખે પઢે તો પાઇ પાઇ કે લીએ,
બયઠે હુંય બજારમેં ખતકી લિખાઇકે લીએ,

તીસરા—વઅદેખત નવેસીકી લિખાઈ દોટકે ખતકી લિખાઈ
વોહભી આઇ આઈ ન આઇ ન આઈ.

બાબાહસન— શએર.

પરતવેનેકાં ન ગીરદ હરકે બુનિયા દશ બદસ્ત,
તરબિયતના એહલેરા ચું ગિર્દગાં બર ગુમ્બદસ્ત.

અસર નેકોંકા કભી ન હોગા જીસકી બુનિયાદ બદ હય, ઇન બદજાનોકો નસીહત કરના અયસા હય, કે ગુમ્બદ પર અખરોટ ઠહેરના મુશ્કીલ હય.

સબલડકે-અરે દેખો વોહ ચુરનવાલા આયા.

(આના ચુરન વાલેકા.)

ચુરનવાલા— ગાના.

મંય દેહલીસે હું આયા અચ્છી અચ્છી ચુરન લાયા;
જીસને એક જરાબી ખાયા, ઉસને બેહદ લિજજત પાયા.

પહેલા-જીસને ચુરન તેરી ખાયા, ઉસને લજજત કુછ ન પાયા.
બલકે આખિરકો પચતાયા, યેહતુ કયસી ચુરન લાયા.

ચુરનવાલા-જો કોઈ ચુરન મેરી ખાવે, ઉસકી બિમારી સબ જાવે;
મીસલે રૂસ્તમ વો કહેલાવે, કુસ્તી દેવોંકો લડાવે.

દુસરા—તેરા ચુરન જો કોઇ ખાવે, ઉંસકો બદ હજમી હો જાવે,
ગરદન ઉસકી મૌત દબાવે, સીધા સોના પુરમેં જાવે.

ચુરનવાલા—ચુરન મેરા જાલી નુસ, જીસકો ખાએ તુર્કીરૂસ,
ચહેરા રૌશન હો ફાનુસ, જાવે બિમારી કાબુસ.

તીસરા—ચુરનવાલા હય મનહુસ, ઇસકા બાવા હય કંજુસ,
ભાઈ બિલકુલ મખ્ખી ચુસ, ડાલા ચુરનમેં હય ઘુસ.

ચુરનવાલા-મયહું ચુરનકા બયપારી, ફિરકર આયા દુનિયા સારી,
તુહય તાડીકા ભંડારી, તુઝકો ગધેકી અસવારી,

પહેલા—દેખો ચુરનકા બયપારી, ઈસકો લકવેકી બીમારી,
બાવા દેહલીકા પનસારી, અમ્મા મિરઠકી ભઠીયારી.

ચુરનવાલા—જા જા યાંસે ઓ કંગાલ, જાકર કાલે તીતર પાલ.
બાવા બેચે આટા દાલ, ભાઇ મુરગીકા દલ્લાલ.

દુસરા—શેખી મતકરઓ મુરદાર, મેરે આગે બદ કિરદાર,

ચુરનવાલા—ટેંટેં મત કરનાહિન્જાર, તુહય મોચી યા ચમાર,

તીસરા—ટરટર મતકર ઓ ચંડાલ, ભકવે તેરી કયા મજાલ,
કરદું જુતોંસે મુંહ લાલ, સરકે ઝડ જાએંગે બાલ.

ચુરનવાલા—ફિરકર આયા હિન્દુસ્તાન, મેરી દેહલીમેં દુકાન.
તુતો બચ્ચા હય નાદાન, કાટું તેરે નાકો કાન.

પહેલા—ચુરનવાલા બે ઇમાન, ઉસકા ભાઇ હય શયતાન,

ચુરનવાલા—બાવા બેચે કથ્થા પાન, બેટે ઉન્કે બાંકે ખાન.

પહેલા—અજી ચુરન વાલે એક પયસેકી ખારક દે

ચુરન વાલા—ખારક લો ભાઇ યે મલાઇ મે બનાઈ હુય, દવા
ઇકી દવાઇ હય, મીઠાઇકી મીઠાઈ હય.
સીરકેમેં ભીગાઈ હય ર્હે રાઈમેં બસાઇ હય, ખટા-
ઈકી ખટાઇ હય, મીઠાઇકી મીઠાઇ હય.

દુસરા—અબે ચુરનવાલે એક પયસેકી મસાલેહાદાર ધનિયાદે.

ચુરનવાલા—ધનિયેકી દાલ હય છીલી હુઇ છાલ હય, મજે-
દાર માલ હય, ખાનેવાલા લાલ હય.
ખુબ ભુન ભાન કર ઉખલીમે ખાન કર, છલનીમેં
છાન કર બનાઈ ર્હે દાલ હય.

તીસરા—અબે ચુરન વાલે પયસેકી ડારમ છાલ દે.

ચુરનવાલા—છપ્પન મસાલેદાર, લછછન હય બે શુમાર, બાવન
ગુનોંકી યાર, દાડમકી છાલ હય.
બાદીકો મારદે, સરદીકો ટારદે, ગરમીકો ઠાર દે, અ-
યસા કમાલ હય.

(લડકોંકા ચુરન લુટકર ભાગ જાના)

અરે દોડો દોડો સિપાહી ચોર, સિપાહી ચોર, લડકે મેરા
ચુરન લુટ લે ગએ.

બાબાહ.સન—અરે ભાઈ ય્હે સબ હુંય ના સ.જાઇ, ઈનકો કહાં ઢુંઢને જાયગા, જો બચા હય ઉસકોભી ગંવાએગા જાનેદે.

ચુરનવાલા—જાને કયા દુંગા, મંય તો તેરી ભી ગરદન પકડુંગા, મેરા આઠ દશ આનેકા નુક.સાન કરદીયા ક્યા તુમ્હારે બાપકા માલ થા.

બાબા હ.શન—લો યહાંતો વહી મસલ આ બલા પકડ. ગલા, ઈસ બલાસે ભાગના ભલા. ભાઇ મંય તુઝે ચાર આના દેતાહું, જા ઘરકા રસ્તા લે,

ચુરનવાલા—હત તેરી દુમ કાટું (નોકરસે) અરે ઓ મીયાં તુમ તો સીધે ઉંટકી માનીંદ ખડે. હો લડકે મેરા ચુરન લુટ કર લે ગએ. જાવ હમકો અયસા નોકર નહીં ચાહીયે.

નોકર—નહીંતો હમારી તન ખ.વાહ ચુકાદો.

ચુરનવાલા—ચાંદ દેખકે દેદેંગે.(જાના દોનોંકા મરજીનાકા આના)

મરજીના-(બાબા હ.સન.સે) ચલો લૈયા આક.ા બુલાતે હુંય.

બાબાહસન-હા હાં ચલો (જાના બાબાહ.સનકા.)

મરજીના-(સામને દેખકર) યારબ ય્હે અ.જીબ મઅ.ામિલા હય, ય્હે તો વહી દરજી. અંધા બના હય. કીસીકો સાથ લીએ આતા હય. જ.ર છીપકે દેખુંતો સહી.

(અલૈયાકા હમરાહ મુલ્લાકે આના.)

મુલ્લા- ગાના.

જરા આહિસ્તા, આહિસ્તા આઓ મીયાં
જ.રા પયરોંકો ધીરે ઉઠાઓમીયાં,
નહીં આગે બહડે. તુમ જાઓ જાઓ;
જુતીયાં તુટીયાં નહીં બનાઓ.
ગીનીયે, ગીનીયે, પાઉં કુલ.
એક ક.દમકી હોગી જો ભુલ;
સારી ય્હે મહેનત હોજાવેગી ધુલ.

અલૈયા—નહીં તુમ અપને અંદાજ.સે, ચલો મંય બરાબર ક.દમ ગિનતા હું

મુલ્લા—અચ્છા ગિનો એક દો તીન તેરાહ નવ અઠારહ કિતને હુએ.

અલૈયા—જી તુમ ચુપકે ચુપકે ચલો મંય ગિનતાહું.

મુલ્લા—અજી મીયાં તુમકો ગિનતી હી નહીં આતી, અકાઇ દહાઇકી ગિનતી સાત સવાઈ મેં મિલાઈ તો સાત સવાઇ કે કિતને હુએ, દેખો કહીં ધન ચક્કર ન હોજાના નહીં તો મુઝેભી મુફ્તમેં ચક્કર ખિલાના.

અલૈયા—યહાં એક હજાર પાનસો કદમ પુરે હુવે.

મુલ્લા—અચ્છા તો અબમેરી આંખ ખોલ દો, (મુલ્લાકા અલૈયાસે કહેના.) દેખો હે અબ પચ્ચીસ અશરફીયાં હવાલા કરો.

અલૈયા—અશરફીયાં લો મગર.

મુલ્લા—અગર મગર મંય નહીં જાનતા, પહેલે પચ્ચીસ અશરફીયાં રખ દો.

ગાના,

લંબી ચૌડી ના બોલો, મીયાં લંબી ચૌડી ના બોલોરે,
મેરી વોહખના ખન મોકો મજદુરી રોલો મજદુરી રોલો.
દેખોજી દેખો મીયાં, અપને બચનસે,
ઝટપટ ચટકે ચાલો, ખીસેકો ખોલો ખીસેકો ખોલો.

અલૈયા—અજી અશરફીયાં લો પર ઇતના તો બતાવ, કે ઈસિ મકાનકા માલીક કૌન હય ?

મુલ્લા—ઇસમેં તો અલી બાબા રહેતા હય, કહાંસે ઇતની દૌલત પાયાં, કે ઝોંપડી કીજગેહ મકાન આલીશાન બનાયા અચ્છા સલામ અલયક (જાના મુલ્લાકા.)

અલૈયા—વઅલય કુમુસ્સલમ. હાં બરાબર પતા મિલા હે ઉસી ચોરકા ઘર હય. મગર ઉસને નામ કયા બતાયા, મંયતો મારે ખુશીકે નામ તક ભુલ ગયા. નહીં નહીં આયા આયા યાદ આયા. વલી ભાગા વલી ભાગા. નહીં નહીં અલીબાબા અલીબાબા. લાહૌલવલા કુવત કુછયાદ નહીં આતા અજી છોડો ભી નામસે કુછ કામ. ઇસ મકાનપર ચૌકડીકા નશાન કરકે જાઉં, ઔર અ-

પને સરદારકો લેઆઇ (અલૈયાકા ચૌકડી.કા નશાન અ.લીબાબાકે મકાનપર કરકે જાના.)

મરજીના— ગાના.

ચોરી પકડ પાઇ તોરી ચોરવારે,
તારે ગુનવા જાની સગરેરે મોરે ઘરપે નિશાની કરેકે સરકે,
લપક ઝપક પગ ધરકે અરે ઓઢીટ નીડર નીડર,
રાહ તોરી કુચ ચલેન મોસે તાકમે હરદમ રહું,
સમજી તોરી સબ હુશીયારી, સગર ઘરન પર મંયભી યહાં,
અયસીહી કરૂં ચૌકડી. ઝટપટ ચલકર ઇધર ઉધર,
(અલૈયાકા હમરાહે ક.હેરમાન આના.)

અલૈયા—લીજીયે સાહ.બ યહી મન્જી.લે મક.સૂદકી નશાની હય, ગલી ગલી ખા.ક છાનીહય, ચપ્પે ચપ્પે તકલીફ ઉઠાઈ હય, તબ કહીં ઉસ ચોરકી નશાની પાઈ હય.

ક.હેરમાન—હાં ભાઈ હકી.ક.તમેં તુને બહોત તકલીફ ઉઠાઇ હય, અબ જલ્દ વ્હે બતલાકે કહાં હય વોહ ના સજા.ઇ.

અલૈયા—અજી અબી દેર કયા હય, દોચાર ક.દમકા ફેર હય. આપ દરવાજે. પર ખડે. રહેં ટટ્ટીકી તર.હ અડે. રહેં. મંય ઘરમેં જાતાહું, ઔર ઉસ ખ.રે બે લગામકો કાનસે પકડ. કર લાતા હું.

ક.હેરમાન—અ.જબ હય સૌદાઈ, અરે ભાઇ ઉંસકા મકાનભી બતલાએગા, યા યુંહી કાન પકડ. કર લાએગા.

અલૈયા—આપતો ના.હક.ઘબરાએ જાતે હંય, જલ્દી મચાતે હે હાથી તો નિકલ ગયા, સિર્ફ દુમ બાકી. હય,

ક.હેરમાન—બસ છોડો. વાહિયાત બાત ઔર જલ્દ બતલા.

અલૈયા—અચ્છા આઇએ દેખીએ, યહી વોહ મકાન હય જીસપર મેરી ચૌકડીકી નશાન હય. (મકાન બતલાના.)

ક.હેરમાન—કૌનસી વ્હે.

અલૈયા—(ભુલ જાકર દુસરી બતલાના) નહીં નહીં વ્હે.

ક.હેરમાન—કૌનસી વ્હે.

અલેયા-(ગ.લતીસે, દુસરી દીખાના) નહીં નહીં વ્હે.

કુ.હેરમાન-કુછ ભંગતો નહીં પીયા કભી વ્હે બતલાતા હય કભી વોહ બતલાતા હય.

અલેયા-અજી ઠહેરો મુઝે દેખને ભીદો, યા પરવર દેગાર વ્હે કયા હય ઈસરાર સારા મહેલ્લેકા મહેલ્લા નશાનદાર !!!

કુ.હેરમાન-ખ.યર ખા.મોશ રહો, તુમ કચ્ચે હો, વોહ તુમસે પક્કા હય. અચ્છા તુમ મકાનકો જાઓ. મંય અભી આતાહું.

ગાના,

મય તો હું શહે ચોર પચ્હે ઉસ્તાદ હય મેરા,
કરનેકો બિસમીલ કાતિલ જલ્લાદ મીલા મેરા,
યાદ હય વોહ બેદાદ, ગ્રીતમ ઇજાદ મીલા મેરા,
કયદ કીયા આજા.દકો, વ્હે સૈયાદ મીલા મેરા.
પાઉંન બે ઇમાનકા જબ તલક નશાં,
જહાનમેં તુફાન કરૂં, એક આનમેં દેદું જાં.
મુઝે ના હંગામ અસીરે દામ નહીં હોગા,
તબતક મેરે દિલકોભી આરામ નહીં હોગા,
જાલ બિછાને બગ.યર, મેરા કામ નહીં હોગા,
જબ તક ન પાઉ મંય ઉસકો નામ નહીં હોગા.

અ.લીબાબા-(અંદરસે) કહાં હય વોહ નશાન મુઝે તો દિખા.

કુ.હેરમાન—હાં પતા તો મિલા, જો કુછ હય સો યહીં પર હય. અબ જ.રા પોશીદા હોકર દેખું. (હમરાહ અ.લી બાબાકે મરજીનાકા આના.)

મરજીના— ગાના.

આકર દેખો અય જી.શાન બાહિર મુજી.ને નશાન,
કરકે ઘરકી વ્હે પહેંચાન ગયા હિકમતસે;
દરજી.કો સંગ લાયા કરકે વ્હે ઢંગ, બંધા નયનકો તંગ,
કયસી ગતસે.
કરદી મંયનેભી નશાની, સારે ઘર પર ઉસકે સાની.

જીસ્સે જાવે ન પહેચાની, ઉસી રહેજ.નસે;
હું મયં હ.યરાન, દેવે ખ.લાકે જહાન તુમ્હેં જાનકી અમાન
મુજી. દુશમનસે,
તો પર સાહે.બે જી.શાન, તેરી લોંડી ય્હે ફરમાન.
લેકર બલાએં .કુરેબાન, હોવે તન મનસે;
દુશમને નાપાક, જીને મરનેસે બેબાક, વો હય ફરેબી ચાલાક.
ભરા હરફનસે.
મેરે ખ.લાકે. જહાન હોવે અંધા વોહ શયતાન;
પાવે ઘરકી ન નિશાન. મરે .હસરતસે.

અ.લીબાબા–હાં શાબાશ કયું નહો તુ બડી અ.ક.લમન્દ હય, તેરા હર એક કામ મુઝે પસંદ હય, લેકિન વોહ ચોર યહાંસે કિસ્તરફ ગયા.

મરજીના—વોહતો નશાની કરકે ઈધરકી તરફ ગયા.

અ.લીબાબા–અચ્છા એક કુરસી લા ગરમી કમાલ હય, યહાં બયઠુંગા જ.રા.

(મરજીનાકા કુરસી રખકર ચલે જાના.)

.કુહેરમાન—(.ખુદસે) શએ.ર.

હાં અબ ગુલે મુરાદ યહીં હય ખિલા હુવા,
અબ જાઅ.લસાજી કરતાહું મંય ઇસકે પાસ જા.
(અ.લીબાબાસે) હજ.રત અસ્સલો અ.લયકુમ.

અ.લીબાબા–વઅ.લયકુમુ સ્સલામ,

.કુહેરમાન–અય મહેરબાન વાલા શાન, મંય તેલકા સોદાગર બડી. દુરસે ધાવા મારે ચલા આતાહું. મગર સરાએ-કા નશાન કહીં નહીં પાતાહું. અબ દિન તમામ હુવા વક.તે શામ હુઇ. આપકી સુરત દેખતેહી યકી.ન હુવા.કે આપ બડે અશરાફ હંય, કે આપ બડે. અશરાફ હંય.

અ.લીબાબા– અ.શઆર.

તાઅ.રીફ આપહીકી અય નામદાર હય,
બન્દાતો આપ લોગોં કાહી તાબેઅ.દાર હય.

ઇમલાકો ઘર ય્હે આપકા હય મેરા કુછ નહીં,
ય્હે માલો જ.ર સબ આપકા હય મેરા કુછ નહીં.

.કહેરમાન—કયા ને કહો જો કહે તે હો ય્હે ઘર હય આપકા.
(.ખુદસે) મેરા નહીં તો કયા હય બચ્ચા તેરે બાપકા.

અચ્છા અય મહેરબાન અબ મંય યહાં જાતાહું,
સોદાગરીકા માલ મંય સબ લેકર આતાહું.

(ક.હેરમાનકા જાના. મરજીનાકા હુક્કા લેકર આના.)

મરજીના— અબીયાત.

લો આકા ય્હે તૈયાર મજે.દાર હય હુ.ક.કા
દહેલીકા તંબાકુ હય ધુંવે દાર હય .હુક.કા.

અ.લીબાબા—હાં આજ બહોત ખુ.શ હું મંય તુઝ રશ્કે ચમનસે.
એક મહેમાન યહા આયા હય મુલ્કે યમનસે,
અબ ઉસકે ઉતરનેકે લીએ એક મકાં દો,
મહેમાની ઉસ્કી હર એક તરહસેં અદા કરો.

મરજીના—મહેમાન પર જીજાન ય્હે હરઆન હય .કુરબાન
મહેમાની ઉસ્કી દિલો જાનસે કરૂં જી.શાન.

બાબ તીસરા—પરદા તીસરા.

અગલા મકાન અ.લીબાબાકા.

બાબાહ.સન— ગાના.

રંગીલી દુનિયા દેખી ભાલી ગુલકારી,
ન્યારી ન્યારી. સારી પ્યારી પ્યારી હય.
રંગારીકી હુશીઆરી, રંગ ન્યારા સબકા.
પહેચાની જાની સાની જાવે હરબારી.
રંગ ઢંગ જુદા જુદા કાલા ગોરા સબજા,
આસમાની ધાની આબી ખા.કી જ.રકારી.

સુખ.ઍમસાત.

વાલિદને લે દીયાહમ, મુઝે એક નયા .ગુલામ
મુંહ હય અંધેરી રાતસા ઉસકા સિયાહ ફ઼ામ.
ઔર ડીલ ડૌલ દેવકે માનીંદ હય તમામ,
સુરત .હરામ હય નહીં લેકિન નમક .હરામ,
દુનિયાકી .ખુબીયોંસે વોહ બહેતર હય લા કલામ,
બદસૂરત આદમી હો મગર નેક કારહો.
કાલાહો રંગ, ઢંગ પર ઇમાતદાર હો.
ખ.ાદિમ વોહ હય જો આક.ાપેહી જાં નિસારહો,
ઔર ન જો અપને આક.ાકા .ખિદમત ગુજા.ર હો,
કૌડી કોભી ન લે જો તો સબ .ગુલામ હો.

મકાન્ડાઓ મકાન્ડા. (મકાન્ડા હબશીકા આના.)

મકાન્ડા–હિવા હિવા સા.હબ .હકામ .હકામ.

બાબાહસન–એક ગાના ગાવ.

મકાન્ડા–હિવા હિવા કાના લાવ હિવા હિવા કાના લાવ.

બાબાહ.સન–અબે ઉધર કહાં ભાગતા હય, ઇધર આવ હમ તુમકો કયા બોલા.

મકાન્ડા–હિવા હિવા તુમ બોલા કાના લાવ.

બાબા હ.સન–બડ.ા બેવ.કુફ઼ હય બે ઇમતેયાજ.

મકાન્ડા–ઉલા ઉલા પ્યાજ. લાવ પ્યાજ. લાવ.

બાબા.હસન–અબે તુ કોઈ જા.તે ઇન્સાની હય યા ગે.લે બયાબાની.

મકાન્ડા–હિવા હિવા બાની હય બાની હય.

બાબા.હસન–અબે પાની વાની નહીં તુઝે ધમાલ આતા હય.

મકાન્ડા–હિવા હિવા.

આના.

પીલી પીલી મંગોટી લે, જંગબારી, હાપાગેમા.
બેસા દુ દુ અંબીરીયાં, કુલુ કુલુ બોઝીનીયાં, શીદી બાઇ
મંગોલીયાં મંગોલીયાં.

જાંખો જાંખો .ખુબુજીના, યાલા યાલા મવાલીયાં
બાવા ગોરી ધામલીયાં

બાબાહુ.સન—મકાન્ડા નીંદ આતી હય, .જરા સો જાએં

મકાન્ડા—હીવા હીવા (સોજાના. મકાન્ડાકા)

બાબાહુ.સન—અરે ઉલ્લુ તુઝે કિસને કહા કે નીંદ આતી હય જા ઘરમેં જા.

(દોનોંકા જાના.)

બાબ તીસરા—પરદા ચોથા.

કપ્પોંકા સીન.

(મરજીનાકે હમરાહ સરદારકા આના.)

મરજીના—લીજીએ આપકા અસબાબે નાયાબ રખખા હય, બન.જરે .ગોર દેખલો.

કે.હેરમાન—જાઇએ મંય દેખ લુંગા.

મરજીના—(.ખુદસે) વ્હેતો કોઈ ચિકના બ.ડા દ.ગાબા.જ મા.અલૂમ હોતા હય, પર મંયભી .જરા છુપકર તેલ દેખું, (મરજીનાકા બા.જુ હો જાના.)

.કેહેરમાન—બસ મેરા મતલબ બર આયા, મુરાદે દિલી ભર પાયા, અબ અપના મૌકા. દેખકર ઈસિકા કામ તમામ કરૂંગા, (કહેરમાનકા અપને હમરાહિયોસે કહેના.) અય દિલાવરો હોશીઆરો .ખબરદાર રહેના મેરે કંકર કે મારનેકે ઈન્તે.જારમેં રહેના.

ગાના.

લડ.કર મરના, મ.હેશર કરના, .ખંજર ધરના, ગરદનપર,
જંગ મચાના, .ખુન બહાના જાન ગંવાના અનધન પર
હીકમત કરના ફીતરત કરના આફ્ત કરના દુશમનપર
યા મરજાના યા .જરપાના, કયુંકર જાના આસનપર.
લાયા હય બદ અ.ખ્તર વ્હે લુટ મેરા સબ ઘર,

કીના હું અબ ઉસપર યા .ખુદ મંય જાઉ મર.
.કબ્રકો પાટું કાંટા છાંટું, કાટું ઉસકા સર;
વોહ બદ ગૌહર, જાવે ગર મર લુટું લુટું ઉસકા ઘર મંય

(.કહેરમાનકા જાના મરજીનાકા બાહિર આના.)

મરજીના—યારબ ય્હેતો રહ.જન .ખુની આકા.કા દુશમને જાની હુય, બ.ડા .ગ.જબ હુવા અબ કયા કરૂં, અગર શોર કરૂં સોતોંકો જગાઉં, ઔર ય્હે સબકે સબ કુપ્પોંસે નિકલેં, તો .ખુદા જાને કયા મ.હેશર બરપા કરેંગે અબ ચાહે જાન જાએ યા રહેપર નમક, હલાલીકા યહી વ.કત હુય.

ગાના.

કોઈ ઘરમેં અબ ના જાગે રહે જાઉં મંદરીયા ડરડરકે,
ચોરવા સોવન સબ લાગે મર મર,
જીગર સગર લરજે ઈધર ઉધર સબ મેં ગુરા બોલે,
રચન કરત સનનનનનનન થાને પર ઘડી.ચાલ,
બજાવે બજર ગજર ઠનનનનનનન.

(મરજીનાકા હર એકકો એકએક કંકરી મારના એક એકકા બાહિર આના મરજીનાકા ખંજરસે સબકોમારના.

(મરજીનાકા. જાના ક.હેરમાન આના.)

.કહેરમાન-(કંકરીએં મારતે) ગાના.

અય મરદાનો જંગી જવાનો શેરે જી.યાનો આઓ.
દેર લગાઓ, વક.ત ગુમાઓ, ફિર કયા પાઓ આઓ.
બદલે કંકરકે પથ્થર અબ સરપર ધરકે મારૂંગા,
આગ લગાદું, ઘર દર પર સબ જલ બલ કર રહેજાઓ.
(અંદરદેખકે) હાય બેચારે જાનસે મારે, ય્હે તો સારે ગએ ઈસજા,
અબ કયા કરના, યહાં પર રહેના બહેતર નહીં ચલ ધાઓ.
ભાગ ચલો અબ લાગ કરો કુછ રાગ નયા તુમ લાઓ,
ઘર પર ચલ કર ભેસ બદલ કર, યહાં પર ફિર કર આઓ.

(કહેરમાનકા ભાગ જાના.)

બાબ તીસરા—પરદા પાંચવાં.

અગલા મહેલ.

(અ.લીબાબા વ મરજીનાકા આના.)

અ.લીબાબા—ક્યું મરજીના નેક અ.ખ્તર,

મરજીના—જીહાં ગ.રીબ પરવર.

અ.લીબાબા—વોહ મહેમાન અબ તક સો રહા હય, જો અબતક મેરે પાસ નહીં આયા.

મરજીના—(.ખુદસે) સબતો .કયામત તક સોતે રહેંગે મગર એક ભાગ ગયા.

મરજીના— ગાના.

આક.ા મોહે નાહી નાહી વાકી કુછ સુન ગુન બિલકુલ,
તૈયારી તૈયારી કીની કીની કબ શબ ભર ઉડકર ચલદીનો,
ખ.બર ખ.બર નાહી બની બની પરેશાન.
પરેશાન પરેશાન.

અ.લીબાબા—એ કનીજ. બદ તમીજ. તુને બડી .ખતાકી ઈસમે મુઝે કયુ ન ઇત્તિલાઅ.કી, યહે કયા કમ ફહમી હય, કે મહેમાન અપને ઘર આએ, ઔર બગ.યર ખાના ખાનેકે ચલા જાએ.

મરજીના—હુ.જુર બેશક લોંડીસે કુસુર હુવા મઅ.ાફ ફરમાઇએ, અચ્છે મહેમાન આએથે, જો જાનપરા ફુહા ખ.ાએથે.

અ.લીબાબા—.ખયર ગુજી.રતારા સલવાત, આઇન્દારા એહતેયાત જો કુછ હુવા સો અચ્છા હુવા. મગર બાબા હસનકી સાલગિરહકા જલસા અચ્છી તર.હસે આરાસ્તા કરના.

મરજીના—બહોત અચ્છા સા.હબ. (અ.લીબાબાકા જાના દુસરી જાનિબસે બાબા .હસનકા આના.)

બાબા.હસન—મરજીના સુનતી હય યા નહીં.

મરજીના-જીહાં મીયાં સુનતી હું, ફરમાઈએ કયા હુકમ હય.

બાબા હસન-હુકમ ય્હે હય. કે એક મહેમાન આયા હય. ઉસકે વાસ્તે જલ્દ ખાના પકાના.

મરજીના-બહોત અચ્છા મીયાં.

બાબા હસન-મરજીના મરજીના. ઇધર આવ ઇધર આવ ઈતના યાદ રહે કે ખાના બે નમક હો સબકા સબ.

મરજીના-ય્હે કયું નમક ન ડાલનેકા કયા સબબ.

બાબા હસન-તુઝે ઈસ તકરીરસેં કયા મતલબ ?

મરજીના-ય્હે બગયર નમકકે ખાના ખાનેવાલા કૌન ઈન્સાન હય.

બાબા હસન-કયસી શયતાની હય, બસ વહી કર જો મેરા ફરમાન હય (બાબા હસનકા જાના.)

મરજીના-યા ઇલાહી ય્હે કયા ભેદ વાહિયાત હય. ય્હે તો બડી દુરકી બાત હય. ય્હે બગયર નમકકે ખાનેવાલા કૌન બદજાત હય. ખુદા કરે વહી ચોરોંકા સરદાર નાહિ ન્જાર આજાએ તો મુરાદે દિલી બર આએ. નમકકે એવજ થોડા જહર મિલાદું, યા ખન્જરે મૌત પિલાદું. (આના અલીબાબાકા)

અલીબાબા-કયું મરજીના કિસ ફિક્રમેં ખડી હય.

મરજીના-સાહબ લોંડી ઈસ ફિક્રમેં ખડી હય કે સાહબ જાદે અભી હુકમ દે ગએ હંય, કે હમારા દોસ્ત એક મહેમાન આયા હય, ઉસકે વાસ્તે ખાના પકાના.

અલીબાબા-સુબહાનલ્લાહ શુક્ર હય બારે તઆલા કે લડકા ભી મહેમાનદારી કરને લગા મંય નિહાયત ખુશહું અબ ઉસ મહેમાનકોભી જલસેમેં હાજીર કરના ઔર ઉસકી હરતરહ ખાતિર કરના.

મરજીના-મન્જુર મન્જુર ઉસકી ખાતિર કરૂંગી જુરૂર અય સી ખાતિર કરૂં કે વોહભી યાદ કરે. (બાબા હસનકા મએ કહેરમાનકે આના.)

બાબા હસન— અશઆર.

આદાબ અર્જ હય અય કિબ્લએ હર દો જહાં

.અલીબાબા—જીતે રહો બેટા હય કૌન વ્હે .આલીશાં.
બાબા.હસન—જો આજ યહાં આએ હંય વહી હંય મહેમાંન,
.અલીબાબા—હ.જ.રત કહાંપે કહિએ હય આપકા મકાન.
કહેરમાન— ગાના.

તાજીર હું ઈરાનકા ઔર સાહેબે ઇસલામ,
જુ.જ તા.અતે .ખાલિક નહીં દિલકો મેરે આરામ.
આયાહું એક કારે .જુરૂરત કે લીએ મંય,
રહેતા હું ઉસી કારકી, મંય ફિક્રમેં મુદામ,
પર હાં વોહ મુરાદ અબ મેરી બર આએગી બેશક
તુમ પરહી ય.કીં હોગા મેરે કામકા અન્જામ.

.અલીબાબા—હાં હાં કયા મુ.જાય.કા હય અગર .ખુદાને ચાહા તો મંય દિલોજાનસે તુમ્હારા કામ અન્જામકો પહોંચાઉગા.

ગાના.

સબ— સરકાર મહેલમેં આવો, તકલીફ .જરા ફરમાવો.
.કુહેરમાન—મંય આતા હું તુમ જાવો,
સબ— વહાં આપભી તશરીફ લાવો.
બાબા.હસન—હય ઠાની
.અલીબાબા—મહેમાની
.કુહેરમાન— મહેરબાની
મરજીના— પહેચાની
કહેરમાન—

નમાજ પ.ઢકર આતાહું મંય ખુશ્તર વહાંપર ઘરકે અંદર

મરજીના— (.ખુદસે)
ઓ બદ અ.ખ્તર તેરે સરપર મારૂ .ખંજર હોકે બેડર
સબ—મહેમાનદારીકી તૈયારી મેં ગુલકારીકી હય આરી ઈન્તે.જારીમેં તુમ્હારી મેફિલ સારી હય અંધીયારી
બા.ગે .અદન હય સયરે ચમન હય પુલ સમન હય શીરી સુ.ખન હય.

અલીબાબા—રંગ ઉડાના

સબ— સનનન સનસન.

અલીબાબા—ચંગ બજાના.

સબ—ઠનનન ઠનઠન.

અ.લીબાબા-મંગલ મંગલ ગાના.

સબ—ગનનન ગનગન.

અ.લીબાબા-સુરતાનસે,

સબ—તનનન તનતન.

તનનન તનતન તનનન તનતન, તનનનનનનન, તનતન તનતન.

અ.લીબાબા-જામ પિલાના દૌર ચલાના.

સબ—ઝટ પટ ઝટ પટ ઝટ પટ.

સબ મુજરાઈ નગ.મે સરાઈમેં, એકતાઈ, જું શહેનાઈ
આપને વહાંપર આના આના.
સબકા જાના કહેરમાનકા ગાના.)

ગાના.

.કહેરમાન—ઓ કીના કીના કીના જલ્દી હો બેઝાર.
આજ બે શક સીના કરૂં ઉસકા મંચ ફિઆર.
તેગ. આબદાર, હોજા હોશીયાર;
કરદે અ.લીબાબાકો એક દમમે તુ ફિન્નાર,
બીજલીસી તુ ચમકે, ચમ ચમ ઓ તલવાર,
ખુ.ન પીના ઈન્સાનોંકા હયગા તેરા કાર.
ખ.ન્જર તુભી પાર, કરના ઓ .ખુખ.ાર
.ખુન .ખુન કરનેપે હોજા તૈયાર.

બાબ તીસરા—પરદા છઠ્ઠા.

મકાને અ.લીબાબા.

(તમામ મહેમાનોંકા આના.)

અ.લીબાબા— અશઆર.

યમનસે ય્હે મહેમાન આએ હુવે હુંય.
કલકી યહાંપે તશરીફ લાએ હુવે હુંય.
હુવા મહેલ રૌનક. ય્હે ઇસ શાન હય.
બહોત આપ લોગોંકા એહ.સાન હય,

.કુહેરમાન—(.ખુદસે) જ.રા ઠહેર એહ.સાન કરતા હું મય.
તુઝે અબતો બેજાન કરતા હું મંય.
(કોતવાલકો બતાકે) કુછ ઇન્કીભી તાઅ.રીફ કીજે .હુ.જુર.
ય્હે હુંય કૌન અ.લી ક.દર જી. શકૂ.ર.

અ.લીબાબા—ય્હે કોતવાલ હુંય શહેરકે દહયોબર,
ઇંનાયતકી રખતે હુંય મુજપર નજ.ર.
ચલે દોર અય સાકીએ બાતમીજ.
અય મરજીના ગા કોઇ ઉસ્તાદી ચીજ.

ગવૈયોંકા— ગાના.

બારબાર કરો અમન ચમન પ્યારે,
જનમ જનમ રહો મગન મગન મન.
સરવર બરતર સાગ.ર ભર ભર સનનનનનનન,
જમજમ પીજે હરદમ લીજે હય જામપે જામ.
આરામ તા શામ હો નામ માદામ અય પ્યારે,

અ.લીબાબા અશઅ.ાર

મહે.ફીલમેં હર એક મસ્તો પુરજોશ હુએ હુંય,
પર આપ ય્હે કિસ ફિક્રમેં .ખામોશ હુએ હુંય.

.કુહેરમાન—અફસોસ બહોત હોગયા નુક.સાન હય મેરા,
ઇસફિક્રમેં દિલ બહોત પરેશાન હય મેરા.

સહેલીયાં ગાના.

ન બોલો મેરા મેરા ન તેરા ન મેરા, ન બોલો મેરા મેરા;
હો જમકા જે ફેરા તો તેરા ન મેરા, હો સ.હેરા બસેરા
સુન્દર ય્હે બાગ.ડેરા ચન્દર દિમાગ. તેરા,
મન્દર મુરખ અંધેરા, હો જમકા જો ફેરા, તો તેરા ન મેરા.

મરજીના–કૌન દુનિયામેં કહો જી.ન્દએ જાવીદ રહા.
ખ઼િદ્રો આદમ ન રહા જામ ન જમશીદ રહા.

સહેલીયાં–દુન્યાસે જાનીયે જાના હય એક દિન, કહેના ય્હે માનીયે હય એક દિન.

કોતવાલ શએ.ર.

હુએ સુનકે ગાના બહોત શાદ, શાદ,
કોઈ કામ દિખલાઓ હોવે જો યાદ.

અ.લીબાબા–મરજીના કોઈ નેકીકા ગાના ગાવ, ઔર મહફિલકો મસ્ત બનાવ.

મરજીના ગાના.

નેકીકા ઉજીયાલા જગમેં નેકીકા ઉજીયાલા
બદકા મુંહ હય કાલા જગમેં નેકીકા ઉજયાલા,
નેકોમેં થા એક સોદાગર દૌ.લત હશમત વાલા.
બદ.ખુ એક દુશમનથા ઉસકી મ.હેફિલમેં મતવાલા,
લોંડીને ઉસ બદ અ.ખ્તરકા પહેચાના જબ ઉન્ચાલા
લેકર .ખન્જર ઉસ મુ.જીકા. જીગર ચાક કરડાલા.

(ક.હેરમાનકો .ખન્જરસે મારના અલીબાબાકા મરજીનાકો પકડના)

અલીબાબા— ગાના.

હાય યેહ કયા કીયા, કબકા દુશમનથા,
હાય ય્હે કયા કીયારી અજ.લમ;
તુને કરી ય્હે સિતમ, હટ પુરજફા,
જમ ઘટ મહફિલ બરહમ ય્હે કીયા.
ઉછલત પીતા જલે હય જાન,
ધમકત મથ્થા કુંકે પ્રાન,
અરી બદજ.ન બે.ખતા મેરા મહેમાન.
ત.ડપત ગુ.જર ગયા બદ .ખસલતી કરી કરી.

કરી ર્હે સિતમ તુને તુને ઇસદમ,
.ખુની .ખુની બે હયા, સરપર ધર કર .ખંજર
જમ ધર કાદું મંયગલા, બદ અ.ખ્તરકા.
ઝટ પટ અભી મરજા, ઝટપટ અભી મરજા,
ઝટપટ અભી મરજા, ગરદનકો ઝુકા.

કોતવાલ— અશ.આર.

ભાઈ ન શોરો .ગુલ કરો તુમ ચુપ રહો .જરા,
મંય ઇસસે પુછ લેતા હું ર્હે સારા માજરા;
મરજીના તુતો .અકલ વશાહીકા તાજથી,
નાદાની બતલા ર્હે તુને કયસી આજકી.

મરજીના— ગાના.

લોંડી મંય કંગાલ હું તુ સાહેબે એક.બાલ,
નેહાં હમારી .અ.કલ હય, .અંયાં તુમ્હારા .ખ્યાલ;
મહેમાં નહીં ર્હે ચોરકા અફસર હય ચન્ડાલ,
ઇસકે સારે સાથીકો મંયને કી પામાલ.
એકહી .ખન્જરકે મારે તલ મલાકે રહે ગએ,
તેલકે કુપ્પે મેં સારે બિલ બિલાકે રહે ગએ.
ચાહે ર્હે તેરી ચોરીકા સર કટવા ડાલ,
હુકુમ તેરા બન્દા, સિતારા તેરા ચન્દા;
તેરી બન્દી ર્હે .હાજીર હય ગંન્દી ચાહે તો બિકવાડાલ.

અ.લીબાબા ગાના.

વાહરે તેરી અ.ક.લીયા વાહરે તેરા .ખ્યાલ,
દેખ યે તેરી ચતરીયા મંય હુવા .ખુશ હાલ.
ડારૂં તોરે ગલનમાં મંય મોતનકી માલ.
સાંકૂ તેરે ચલનકા ખુલ ગયા હય હાલ.
વાહરી મરજીના ર્હે કયસા કામ તુને કરદિયા.
અ.કલ મન્દીસે જહાંમેં નામ તુને કરદિયા.
તેરી ર્હે હોશીયારીપે ધન લુટવા ડાલ.
દાનાઇ તેરી બન્દી જે.બાઇ શર મિન્દી.
.ખુરસન્દી આનંદી દો ચન્દી ચમન બનવા ડાલ.

તમામ શુદ.

ઈશતેહાર ! ઈશતેહાર !! ઈશતેહાર !!!

શોખીનો કહાં હો, આઈએ તશરીફ લાઈએ અમને દીન-દીનુ ઇસ્લામી મઝહબકી ચુનીંદા કિતાબે ઔર તુમ્હારે દીલ પસંદ કીસ્સે ઔર નાટક ઉરદુકી પ્યારી ઝબાનમેં ઔર ગુજરાતી હરફોમે છપવાઈ હૈ. ઉન સાહેબોકો ખરીદના મનઝર હો વો કીંમત દેકે યા કાગજ ભેજકે મંગવા લો. ફકત નાટક ઉર્દુ ઝબાન ઔર ગુજરાતી હરફોમે

		રૂ. આ. પા.
સયદે હવસ	... ...	૦—૬—૦
જહરી સાંપ	... ...	૦—૬—૦
અસીરે હિર્સ	... ...	૦—૬—૦
ખુબસુરત બલા	... ...	૦—૬—૦
સુફેદ ખુન	... ...	૦—૬—૦
અલીબાબા ઔર ચાલીસ ચોર	...	૦—૮—૦

ઔર ઇસી સીવાય બહોત જાનકે કીસ્સે, કહાની, વીગેરે મીલનેકા

ઠીકાના:—

મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે બુકસેલર

ત્રણ દરવાજા—અમદાવાદ.